

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Diplomová práce

2024

Bc. Veronika Kretíková

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

**Maskulinita v americké krajní pravici, její charakter,
radikalizace a rizika násilí**

Diplomová práce

Autorka práce: Bc. Veronika Kretíková

Studijní program: Politologie

Vedoucí práce: Dr. habil. PhDr. Petra Guasti, M.A., Ph.D.

Rok obhajoby: 2024

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 30.12.2023

Veronika Kretíková

Bibliografický záznam

KRETÍKOVÁ, Veronika. *Maskulinita v americké krajní pravici, její charakter, radikalizace a rizika násilí*. Praha, 2024. 85 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií, Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce Dr. habil. PhDr. Petra Guasti, M.A., Ph.D.

Rozsah práce: 144 265

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje tématu maskulinity uvnitř americké krajní pravice a klade si za cíl zkoumat její charakter, radikalizaci a možná rizika násilí. Práce vychází z kvalitativní metodologie a využívá metody komparativní studie. Předmětem analýzy se staly jednotlivé krajně pravicové organizace a hnutí působící na americké politické scéně. Konkrétně bylo vybráno pět skupin, a to Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries a Nationalist Social Club. V rámci výzkumu byl u každé vybrané skupiny analyzován jejich přístup k násilí a jakým způsobem nahlíží na problematiku spojenou s genderem. Z analýzy odborné literatury i jednotlivých případových studií vyplývá, že gender, a s ním spojená maskulinita, má v americké krajní pravici silný vliv. Témata spojená s genderem silně rezonují mezi příznivci amerických krajně pravicových hnutí a organizací, které primárně tvoří bílí muži. Výsledkem analýzy je nalezení radikálního konstrukt maskulinity u třech z pěti vybraných krajně pravicových skupin. Jedná se o Proud Boys, Incel a Nationalist Social Club. Z výzkumu diplomové práce vyplývá, že násilí představuje pro příznivce americké krajní pravice důležitý aspekt a zároveň i nástroj, který používají k dosažení svých cílů. Pokud se takový přístup k násilí spojí s maskulinním diskurzem, oběťmi se stávají především sexuální menšiny.

Abstract

The thesis focuses on the topic of masculinity within the American far right and aims to examine its nature, radicalization, and possible risks of violence. The thesis is based on a qualitative methodology and employs a comparative study method. The subject of the analysis are individual far-right organizations and movements operating on the American political scene. Specifically, five groups were selected, namely Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries and Nationalist Social Club. For each selected group, the research analysed their approach to violence and their views on gender-related issues. Analysis of the literature and individual case studies suggests that gender and with it also masculinity have a strong influence on the American far right. Issues related to gender resonate strongly among supporters of the American far-right movements and organizations that primarily consists of white men. As a result of this analysis, the radical construct of masculinity was found in three of the five selected far-right groups: Proud Boys, Incel, and the Nationalist Social Club. The research shows that violence is both an important aspect for supporters of the American far right and a tool they use to achieve their goals. When such an approach to violence is combined with a masculine discourse, sexual minorities in particular become victims.

Klíčová slova

maskulinita, krajní pravice, násilí, Spojené státy americké, Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries, Nationalist Social Club

Keywords

Masculinity, Far-Right, Violence, United States of America, Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries, Nationalist Social Club

Title

Masculinity in the American Far-Right, Its Character, Radicalization and Risks of Violence

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala především vedoucí mé práce Dr. habil. PhDr. Petře Guasti, M.A., Ph.D. za její odborné rady, trpělivost a spolupráci. Velmi si toho vážím.

Obsah

Seznam zkratk a symbolů	8
Úvod	9
1 Stav poznání	12
1.1 Maskulinita a genderová studia	12
1.2 Multidisciplinární pohled na maskulinitu	13
1.3 Vývoj krajní pravice	14
1.4 Násilí v krajní pravici	15
2 Konceptuální rámec	17
2.1 Maskulinita	17
2.1.1 Hegemonní maskulinita	18
2.1.2 Protestní maskulinita	20
2.1.3 Hybridní maskulinita	21
2.1.4 Kulturní pojetí maskulinity	22
2.1.5 Androgynie	23
2.1.6 Toxická a zdravá maskulinita	24
2.2 Krajní pravice	27
2.2.1 Role genderu v krajní pravici	29
2.2.2 Krajní pravice v USA	33
2.3 Genderově a politicky motivované násilí	35
2.3.1 Maskulinita a násilí	36
2.3.2 Genderově a politicky motivované násilí v USA	38
3 Metodika	41
3.1 Zdůvodnění výběru jednotlivých případů	41
3.2 Operacionalizace	42

3.2.1 Maskulinita	42
3.2.2 Přístup k násilí	43
3.2.3 Definice radikální maskulinity	44
4 Vybraná krajně pravicová hnutí a organizace	45
4.1 Proud Boys	45
4.2 Oath Keepers	46
4.3 Incel	47
4.4 Kingdom Identity Ministries	48
4.5 Nationalist Social Club	49
5 Analýza maskulinity a přístupu k násilí u vybraných hnutí a organizací	51
5.1 Analýza maskulinity	51
5.1.1 Proud Boys	51
5.1.2 Oath Keepers	52
5.1.3 Incel	53
5.1.4 Kingdom Identity Ministries	54
5.1.5 Nationalist Social Club	55
5.2 Analýza přístupu k násilí	56
5.2.1 Proud Boys	56
5.2.2 Oath Keepers	57
5.2.3 Incel	58
5.2.4 Kingdom Identity Ministries	59
5.2.5 Nationalist Social Club	60
6 Shrnutí a komparace	62
6.1 Charakter maskulinity	62
6.2 Radikální maskulinita a nebezpečí násilí	66
Závěr	73
Summary	76

Použitá literatura.....	78
Seznam příloh.....	85

Seznam zkratk a symbolů

ADL	Anti Defamation League	Liga proti hanobení
AEI	American Enterprise Institute	Americký enterprise institut
APA	American Psychological Association	Americká psychologická asociace
BSRI	Bem Sex-Role Inventory	Dotazník BSRI
CEP	Counter Extremism Project	Projekt proti extrémismu
MGTOW	Men Going Their Own Way	Muži jdoucí svojí vlastní cestou
NSC-131	Nationalist Social Club	Společenský klub nacionalistů
ÖVP	Österreichische Volkspartei	Rakouská lidová strana
PUA	Pickup artists	Umělci v balení žen
PVV	Partij voor de Vrijheid	Strana pro svobodu
SPLC	Souther Poverty Law Center	Právní centrum pro chudé amerického Jihu
TradCons	Traditional Conservative	Tradiční křesťanští konzervativci

Úvod

V posledních letech zaznamenává krajní pravice výrazné politické úspěchy v mnoha světových demokraciích. Tyto úspěchy lze pozorovat v různých formách, a to například v podobě volebních vítězství, získávání většího počtu příznivců, či výrazně vyšší mediální popularity (Blee 2020, s. 416). Narůstající přízeň krajní pravice a její stále častější parlamentní zastoupení vedou k tomu, že jsou krajně pravicové názory méně stigmatizovány. Krajně pravicoví politici se svým chováním otevřeně vymezují proti zavedeným společenským normám západních demokracií (Valentim 2021, s. 2476).

Jasným příkladem tohoto fenoménu je úspěch nizozemské strany PVV v parlamentních volbách v listopadu 2023. Její zakladatel a předseda Geert Wilders je známý svými krajně pravicovými anti-muslimskými a anti-imigračními postoji (BBC, 2023). Za další volební úspěch krajní pravice v druhé polovině roku 2023 lze považovat výsledky prezidentských voleb v Argentině. Vítězem se stal kandidát Javier Milei, který je známý především díky svému působení v televizních pořadech a svými kontroverzními krajně pravicovými prohlášeními (The Guardian, 2023). V obou případech se jedná o charismatické mužské postavy, které byly na základě svojí kampaně přirovnávány k Donaldu Trumpovi.

Úspěch mužů v krajní pravici nepředstavuje novodobý fenomén. I přes narůstající počet ženských zastánkyň krajní pravice, tvoří většinu volebního potenciálu krajně pravicových stran muži (Coffé, 2018). K dominanci mužů dochází i v případě členství a příznivců krajně pravicových hnutí, která nefigurují v politice. Z tohoto důvodu je možné u krajně pravicových hnutí zaznamenat častý výskyt maskulinní rétoriky, například v propagaci mužské sounáležitosti a bratrství. Krajní pravice zároveň obsahuje velké množství genderových stereotypů, které kladou důraz na tradiční mužské hodnoty, včetně podpory agresivity a pozitivnímu přístupu k násilí (Blee 2020, s. 417).

V návaznosti na tyto skutečnosti lze tedy konstatovat, že role genderu patří mezi klíčové aspekty krajní pravice. Význam maskulinity a její studium se ovšem v rámci krajní pravice primárně zaměřuje pouze na genderové analýzy. Maskulinita je ale významná i v kontextu násilí, protože využívání a přijímání násilí patří mezi základní charakteristiky krajní pravice (Caiani, della Porta, Wagemann 2012, s. 6). Zkoumání maskulinity a jejího charakteru ve vztahu k násilí, může přiblížit příčiny vzniku násilí uvnitř krajní pravice, které mohou následně vést k nalezení preventivních opatření k zabránění násilných útoků.

Na základě těchto faktů je práce zaměřená na aspekt násilí a jakým způsobem může maskulinita ovlivňovat přístup k násilí u jednotlivých aktérů americké krajní pravice. Práce si klade za cíl analyzovat maskulinitu společně s její rolí v americké krajní pravici a definovat radikální maskulinitu. Zároveň se práce zabývá tím, zda se radikální maskulinita vyskytuje ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích. Cílem diplomové práce je zodpovědět na stanovené výzkumné otázky:

- Jaký charakter má maskulinita v krajní pravici v USA?
- Vůči komu se radikální maskulinita vymezuje?
- Do jaké míry plyne z radikalizace konstrukt maskulinity nebezpečí násilí?

Pro účel této diplomové práce byla zvolena kvalitativní metodologie využívající komparativní analýzy pěti případových studií, které představují konkrétní krajně pravicová hnutí a organizace v USA. Komparace mezi jednotlivými hnutími a organizacemi bude probíhat na základě jejich přístupu k násilí a maskulinitě.

Diplomová práce je rozdělena do pěti hlavních částí. První část představuje kapitola Stav poznání, která se zaměřuje na historický vývoj genderové problematiky a s ní spojenou maskulinitu, multidisciplinární přístup k fenoménu maskulinity a vývoji americké krajní pravice. Druhá kapitola vytváří konceptuální rámec diplomové práce a obsahuje tři podkapitoly: 2.1 Maskulinita, 2.2 Krajní pravice a 2.3 Genderově a politicky motivované násilí.

První z nich se věnuje základním teoretickým východiskům vytvořených při výzkumu konceptu maskulinity. V rámci představovaných teorií nebylo možné nalézt jedinou ucelenou teorii o konstrukt maskulinity, kterou by bylo možné aplikovat v komparaci vybraných hnutí a organizací. Jedná se tedy spíše o přehled vývoje teorie maskulinity a představení jejich základních myšlenek.

Druhá podkapitola je zaměřena na krajní pravici a s ní spojenou terminologii, charakterizuje také pohled na roli genderu v krajní pravici, popisuje ideologický trend *male supremacy* a specifika americké krajní pravice. Poslední podkapitola konceptuálního rámce se věnuje genderově a politicky motivovanému násilí. V rámci této části je popsán vliv maskulinity na násilí a jakou podobu má genderově a politicky motivované násilí v USA.

Třetí kapitola diplomové práce specifikuje metodu výzkumu společně s operacionalizací. Zdůvodnění výběru jednotlivých aktérů americké krajní pravice pro případové studie a popis vybraných hnutí a organizací jsou součástí čtvrté kapitoly. Na tuto část navazuje následná analýza maskulinity a přístupu k násilí u vybraných hnutí a organizací. V rámci kapitoly Shrnutí a komparace je zodpovězeno na stanovené výzkumné otázky za využití metody komparativní analýzy. Na základě analýzy bylo zde stanoveno, že skupiny obsahující radikální maskulinitu jsou Proud Boys, Incel a Nationalist Social Club. Dvě z těchto hnutí (Proud Boys a NSC-131) se v rámci svého násilného chování vymezují proti LGBTQ+ komunitě, zatímco skupina Incel se vymezuje proti většinové společnosti.

Oproti zadaným tezím došlo v diplomové práci ke změně ve výzkumu. V tezích bylo předpokládáno, že se bude výzkum zaměřovat na jednotlivé ideologie uvnitř americké krajní pravice, které budou mezi sebou porovnávány na základě metody párového srovnávání. Kvůli velkému množství ideologických směrů v americké krajní pravici a rozdílných pojetí maskulinity i násilí uvnitř jednotlivých ideologií, bylo rozhodnuto, že se práce zaměří přímo na aktéry krajní pravice. Ti představují jednotlivá krajně pravicová hnutí a organizace. V reakci na tuto změnu byla následně zvolena i odlišná metoda výzkumu. Vybranými krajně pravicovými hnutími a organizacemi, které budou v rámci práce zkoumány jsou: Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries a Nationalist Social Club.

1 Stav poznání

První kapitola práce si klade za cíl nastínit tematické propojení vybraných teoretických konceptů, které jsou dále podrobně rozpracovány v konceptuálním rámci. Mezi vybrané teoretické koncepty patří: maskulinita, krajní pravice a násilí.

1.1 Maskulinita a genderová studia

Odborná literatura a výzkum problematiky genderových rolí se historicky více zaměřovala na ženskou roli a je tak v současné době zřetelný nepoměr dostupných zdrojů týkajících se konceptu maskulinity a mužství. I přes tento nepoměr v akademickém zájmu bylo téma maskulinity součástí sociální reality, společnosti a mezilidských vztahů v ní. V důsledku nedostatečného vědeckého zájmu nedocházelo k definování základních pojmosloví a docházelo k zaměňování pojmů „mužský“ a „maskulinní“. V 70. letech 20. století se objevují první publikace na téma mužské zkušenosti, začíná se tak mezi těmito pojmy rozlišovat a poprvé se objevují publikace zaměřené na koncepty pohlaví, genderu a genderové identity (Franklin 1984, s. 1-2). Rozlišení pohlaví, genderu a genderové identity bylo pro studium maskulinity klíčovým historickým momentem. Definice vznikajících pojmů umožnila studovat maskulinitu z nových úhlů pohledu a vytvořila v akademické sféře prostor, ve kterém se autoři mohli maskulinitě věnovat.

Odborníci a odbornice z oblasti genderových studií ovšem v posledních letech varují před přílišnou kategorizací maskulinity. Narůstající množství teorií obsahující nové typy maskulinity, které představují pouze neměnný soubor osobnostních charakteristik, mohou vést k vnímání maskulinity jako uměle vytvořeného konceptu a sociální masky mužů než jako přirozenou součást vlastní mužské identity. Pokud není maskulinita vnímána jako nedílná součást vlastního osobnostního pojetí, může to vést k představě, že si jedinci mohou svou maskulinitu vybírat na základě vlastních preferencí, a ne na základě své opravdové vnitřní maskulinní totožnosti (Waling 2019, s. 89, 102). To může způsobit účelový přístup k mužským rolím pro dosažení vlastních zájmů a následných problémů s krizí identity jednotlivců.

1.2 Multidisciplinární pohled na maskulinitu

Maskulinita a s ní spojený výzkum je multidisciplinární fenomén, který se tematicky prolíná s několika sociálně vědními obory. Mezi nejčastěji odkazované odborné disciplíny v tomto tématu patří sociologie, psychologie a genderová studia.

Sociologický náhled a odborná literatura se na problematiku maskulinity zaměřuje s využitím svých tradičních pojmů, především prostřednictvím sociálních rolí a institucí. Společenská role muže je vnímána jako soubor všeobecně přijímaných a rozpoznatelných standardů chování i myšlení jednotlivce, které si dle tohoto vědeckého náhledu jedinec osvojuje skrze model sociálního učení, socializace a akulturace (Carrigan, Connell, Lee 1985, s. 551). Historicko-sociologické pojetí maskulinity zdůrazňovalo nejprve rozdílnost pohlaví mezi sebou a důraz se kladl na vymezení ženské role nejprve v rodině a následně i v širší společnosti (Connell, 2022). V současnosti se pohled na tuto problematiku diverzifikoval a důraz se klade nejen na samotnou maskulinní roli, ale také na rozdílné typy a podskupiny v rámci jednotlivých společností a subkultur (Bridges, Pascoe 2014, s. 246).

V rámci multidisciplinárního přístupu k tématu maskulinity nelze vynechat ani psychologii a pojetí této vědecké oblasti na daný fenomén. V tomto případě je kladen důraz na jedince a jeho psychologický vývoj, vytváření vlastní identity a přijetí společenských pravidel za vlastní (de Boise, 2019). V současnosti je v psychologické teorii i praxi upřednostňován akcent na šíření povědomí o toxických formách maskulinity, ohrožujících duševní zdraví nejen mužů identifikujících se s tímto pojetím, ale i žen a dalších menšin ve společnosti. Zároveň jsou vyvíjeny psychoterapeutické nástroje a výchovné strategie učení k rozvoji pozitivního pojetí maskulinity a překonání dysfunkčních vzorců myšlení a chování (Kiselica, Englar-Carlson 2010, s. 276).

Kromě výše uvedených historicky etablovaných společenských věd se maskulinitou zabývá vědecký směr genderová studia. Počátky tohoto oboru lze nalézt přibližně v 60. letech 20. století v druhé vlně feminismu a následným studiem genderových nerovností ve společnosti (Pilcher, Whelehan 2017, s. 12).

V posledních letech zaznamenává vědní obor genderová studia vysokou míru popularity, a to z důvodů aktuálnosti témat spojených s genderovou problematikou. Genderová rovnost a s ní spojené otázky se častěji stávají tématy politické debaty a jejich odborné zpracování je vyžadováno státními institucemi. Jednou ze základních genderových

otázek, která je velmi často diskutována na politické scéně a věnuje se jí velké množství neziskových organizací, je manželství stejnopohlavních párů (Pilcher, Whelehan 2017, s. 9), které je legální již ve 34 zemích světa (Human Rights Campaign, c2023).

Jedním z témat genderových studií, které je v současné době diskutované na americké politické scéně, je právo na potrat. V roce 2022 byl americkým nejvyšším soudem zrušen rozsudek v případě Roe vs Wade z roku 1973, který sloužil jako precedens k zajištění práva na potrat po celém území USA (Southern Poverty Law Centre c 2023). Tento krok umožnil přijat zákony upravující právo na potrat na státní úrovni.

Potratová politika patří mezi témata, která silně rezonují i v americké krajní pravici. Rozhodnutí nejvyššího soudu vedlo okamžitě k tomu, že byly přijaty zákony zakazující či omezující právo na potrat, což se v online prostoru krajní pravice setkalo s kladným přijetím (Southern Poverty Law Centre c2023).

Potratovou politiku lze zařadit mezi otázky, ve kterých se krajní pravici daří ovlivňovat názory široké veřejnosti a v některých případech i politických představitelů umírněných pravicových stran. Mezi taková témata patří i migrace, nacionalismus a náboženské zvyklosti (Caiani, Wagemann, della Porta 2012, s. 6).

1.3 Vývoj krajní pravice

Problematice krajní pravice se věnuje množství autorů napříč různými obory, a i přesto je velmi obtížné nalézt shodu v terminologii a jasně stanovit definici pro konkrétní krajně pravicové ideologie a hnutí. V průběhu let se krajně pravicová scéna postupně vyvíjela a s ní se měnily způsoby výzkumu a užívané terminologie. Po druhé světové válce se pro všechna aktivní krajně pravicová hnutí používal společný termín „neofašismus“. Tento přístup se postupně změnil a v 80. letech 20. století se příznivci krajní pravice označovali pod termínem „extrémní pravice“. Později v 90. letech bylo používáno označení „radikální pravice“ a na počátku 21. století se autoři věnující se krajní pravici zaměřili primárně na „pravicový populismus“. V současné době je obecně nejvíce užívaným termínem „krajní pravice“, v angličtině *far-right* (Mudde 2019, s. 5).

Vývoj pojetí krajní pravice ovšem neprobíhal pouze na akademické úrovni, změny se týkaly i samotných hnutí a organizací. V dnešní době je krajní pravice plně modernizovaná a online prostor se stal fundamentální pro její šíření a růst. Online platformy

jsou pro krajní pravici nepostradatelné pro nábor mladých lidí, jejich radikalizaci a následnou mobilizaci. Úspěchy krajně pravicových hnutí jsou tedy přímo závislé na digitální komunikaci a online technologiích. Soubor platforem, na kterých krajní pravice vystupuje je rozsáhlý a neustále se proměňuje. Příznivci krajní pravice například využívali pro komunikaci běžné sociální sítě jako Facebook, Twitter či Instagram, na veřejně přístupných blozích prodávali zboží obsahující krajně pravicové symboly a spolupracovali na publikování videí na platformě YouTube (Miller-Idriss 2020, s. 140).

Online platformy se proti šíření krajně pravicového obsahu na svých stránkách snaží zabránit systémem vyšší kontroly a následným zablokováním problémových uživatelů, kterým je odepřen přístup na danou platformu. Tato opatření vedla k tomu, že se příznivci krajní pravice přesunuli na alternativní platformy, které obsah žádným způsobem neregulují. Absence kontroly a anonymita vedla k vytvoření online prostoru, který hlouběji podněcuje nenávistnou kulturu, oslavuje násilí, šíří konspirační teorie a radikalizuje jeho uživatele. Rozšíření strategie blokování zároveň vedlo k podpoře krajně pravicové rétoriky o cenzuře, bezpráví, nespravedlnosti a omezení práva na svobodu slova (Miller-Idriss 2020, s. 141).

1.4 Násilí v krajní pravici

Americká nezisková organizace Anti-Defamation League, zaměřená primárně na boj proti antisemitismu, se věnuje také rozsáhlým výzkumům krajní pravice a každoročně vydává analýzu extremismu a s ním spojeným násilím. Zpráva zaměřená na rok 2022 uvádí, že na území Spojených států bylo spácháno 25 vražd v přímé souvislosti s extremismem, a to při 12 různých incidentech. Tato statistika naznačuje určitý pokles oproti 33 vraždám z roku 2021 (ADL Centre on Extremism, 2023), nicméně se stále jedná o významný negativní trend v americké společnosti.

Pravicoví extrémisté se každoročně dopouštějí vražd souvisejících s extremismem. V roce 2021 se jednalo o 75 %. V následujícím roce tento počet výrazně stoupl, protože v roce 2022 spáchali pravicoví extrémisté všechny zdokumentované vraždy motivované extrémismem. Nejvíce ze zaznamenaných vražd z roku 2022 bylo spácháno příznivci ideologie white supremacy, kteří zavinili 21 z 25 těchto činů (ADL Centre on Extremism, 2023).

Příklady nejzávažnějších incidentů z roku 2022 byly dva případy masové střelby, a to

útok na LGBTQ+ bar v Coloradu v listopadu a květnová střelba v supermarketu Tops v Buffalu. Oba tyto činy si dohromady vyžádaly 15 mrtvých a v obou případech se dle ADL jednalo o incidenty spojené s ideologií white supremacy (ADL Centre on Extremism, 2023).

Oba tyto útočníky lze považovat za tzv. osamělé vlky. Tento termín označuje jedince, kteří konají násilí sami bez pomoci jakékoliv skupiny či sítě lidí. Tato forma násilí se v současné době řadí mezi jednu z nejnebezpečnějších, protože izolovaného jedince je, na rozdíl od organizované skupiny, velmi těžké lokalizovat ještě před samotným útokem a tím zabránit vzniku násilí (Weinberg, Assoudeh 2018, s. 417).

Jak tedy ukazuje nejen současná odborná literatura, ale i stav a míra kriminality v americké společnosti, je nezbytné podrobné mapování a analýza hnutí a organizací zastávajících ideologií krajní pravice. Některé z jejich motivací k páčání násilných trestných činů a šíření nenávisti se opírají o pojetí role moderního muže a společenské přijetí, respektive nepřijetí, mužských potřeb a očekávání.

2 Konceptuální rámec

Druhá kapitola práce vytváří konceptuální rámec pro výzkumné šetření a je rozdělena do tří částí. První z nich se věnuje maskulinitě a popisuje hlavní teorie spojené s maskulinitou na základě genderových studií. Druhá část kapitoly je nejdříve zaměřená na problematiku krajní pravice a následně specifikuje charakter krajní pravice v USA. Zároveň je v rámci této podkapitoly představen koncept ideologie mužské nadřazenosti a její význam v myšlenkových východiscích krajní pravice. Třetí část konceptuálního rámce se zabývá genderově a politicky motivovaným násilím. Zde je popisován vztah mezi maskulinitou a násilím a pozornost je věnována také genderově a politicky motivovanému násilí na území USA.

Cílem konceptuálního rámce je vytvořit teoretický základ pro výzkumnou část diplomové práce. Kapitola nabízí strukturovaný přehled teoretických východisek a klíčových pojmů spojených s charakterem maskulinity v americké krajní pravici.

2.1 Maskulinita

Pojem maskulinita je nejčastěji definován jako soubor psychologických vlastností a charakteristik, které jsou tradičně považovány za typické nebo vhodné pro muže (Cambridge Dictionary, c2023). Tak, jako nelze konstatovat, že by všichni muži byli osobnostně stejní, není možné ani formulovat závěr, že všichni muži splňují stejný typ maskulinity. V rámci psychologického profilu každého muže je množství různých osobnostních rysů, charakteristik a vzorců chování, které dohromady tvoří unikátní identitu každého muže. Je tedy nutné takto přistupovat i k pojetí maskulinity jako k teoretickému konceptu (Whitehead, 2021). Maskulinita je tedy určitou generalizací a shrnutím všeobecně přijímaných očekávání a představ o mužích. Zástupce určité maskulinity, přičemž ve společnosti lze vždy pozorovat vícero těchto konceptů, je pouhým všeobecným ideálem sociálních představ a nelze očekávat od jednotlivce naprosté naplnění těchto rolí a způsobů chování.

Odborná literatura, která se věnuje maskulinitě a mužské zkušenosti se poprvé objevuje až v polovině 70. let 20. století. V této době již existovala literatura popisující ženské zkušenosti, ve které docházelo také k rozlišování pojmů jako pohlaví, genderová identita a gender. Rozdíl mezi publikací a šířením literatury zabývající se ženskou a mužskou zkušeností byl způsoben tím, že většina společenské pozornosti byla v této době směřována

na řešené otázky viktimizace žen a muži byli vnímáni jako ti, kteří mají nad ženami mocenskou výhodu (Franklin II 1984, s.1).

Toto období je možné považovat za první fázi kritických studií maskulinity, která se primárně zaměřuje na rozvoj paradigmatu sexuálních rolí. Hlavním cílem studií v této fázi bylo prokázat povahu mužství jako konstruktů závislých na sociálním učení, socializaci a společensky uznávaných sexuálních rolích. Současně se autoři pokusili zdokumentovat také to, jak společenské procesy omezují a v některých případech až poškozují muže po psychické i fyzické stránce. Typickými příklady takového jednání byly nepovolující tlak na výkon v práci, či zvýšený důraz na potlačování emocí (Edwards 2006, s.2).

V 80. letech 20. století lze zaznamenat silnou kritiku první fáze studií maskulinity, a to především v kontextu pojetí paradigmatu sexuálních rolí. Publikující autoři považovali sexuální role za silně hegemonné, mužská sexuální role představovala jistý soubor dominantní maskulinity, která měla moc nad ostatními sexualitami i rasami. Tento pohled byl následně silně kritizován a v důsledku toho, se nové studie více zabývaly konceptem moci a jejím komplexním významem (Edward 2006, s. 2). Zejména se jednalo o pojetí a podobu moci v rámci jednotlivých pohlaví, a nikoliv přímo mezi nimi. Důraz autorů byl kladen především na mocenské vlivy ve vztahu mezi heterosexuálními a homosexuálními muži (Carrigan, Connell, Lee 1985, s. 552).

2.1.1 Hegemonné maskulinita

V 80. letech se teorii a studiu maskulinity věnovala také australská socioložka Raewyn Connell, která představila pojem tzv. hegemonné maskulinita, který byl výsledkem výzkumu sociálních nerovností na australských středních školách. Šetření se zaměřovalo na odlišné pojetí maskulinity i feminity přímo mezi žáky (Connell, Messerschmidt 2005, s. 830). Tak jako u jiných autorů, lze i u Raewyn Connell zaznamenat negativní hodnocení první vlny studií maskulinity, ve které kritizuje především fakt, že autoři formulovali svá pojetí mužů jako vykořisťovatelů a maskulinitu popisovali pouze jako nástroj patriarchátu. Raewan Connell upozorňovala na zkreslení a omezenost takového pohledu, který může mít za následek nejen úzké pojetí genderu, ale také vyvolávání trvalého pocitu viny u samotných mužů (Carrigan, Connel, Lee 1985, s. 552).

Raewan Connell definuje koncept hegemonné maskulinity jako předpoklad mužské globální mocenské nadvlády nad ženami. Označení *hegemonné* pochází od italského filozofa

Antonia Gramsciho, který pojem použil pro své analýzy třídních vztahů v Itálii. Hegemonní pojetí Connell vysvětluje jako společenskou převahu jedinců, dosaženou skrze trvalé soupeření o moc v dané společnosti. Jedná se tedy o dominanci maskulinity nad ostatními skupinami společnosti, které se hegemonní maskulinitě stávají podřízené (Connell 1987, s. 184).

Hegemonní maskulinita je teoretický model pracující s kulturními ideály mužství, které ovšem nemusí odpovídat osobnostním rysům jednotlivých mužů ve společnosti. Tyto ideály velmi často zahrnují rysy fiktivních mužských postav z knih a filmů, či slavných mužských osobností, například herců, či sportovců. Jedná se o soubor sociálních rolí a očekávání, která množství mužů přejímá jako prostředek k získání a udržení moci nad ženami a odlišnými maskulinitami. Mezi odlišné maskulinity, které jsou ze své podstaty podřízené hegemonní maskulinitě, patří například homosexuálové. Jejich podřízenost vychází z absence heterosexuality, která je úzce spojená s institucí manželství a která hraje jednu z hlavních mocenských rolí ve společnosti (Connell 1987, s. 184-186). Heteromaskulinita tradičně zaujímá privilegované sociální postavení, ze kterého vychází tlak na muže distancovat se od homosexuality a feminity (McCormack 2011, s. 84).

Důležitým faktem je, že hegemonní maskulinita nepředstavuje pevný charakterový typ univerzálně platný ve všech historických i kulturních podmínkách. Jedná se o maskulinitu zaujímající hegemonní pozici v dané společnosti a v jejich genderových vztazích. Pokud se tyto ideály změni a naruší se dominance hegemonní maskulinity, přirozeně dochází k vytvoření odlišné skupiny mužů, zpochybňující původní ideály. Tato skupina pak postupně přebere hegemonní pozici ve společnosti (Connell 2005, s. 76-77).

Hegemonní maskulinitu tvoří dva klíčové mechanismy: dominance a marginalizace. Dominance konceptualizuje aspekty, které podřizují další skupiny mužů a žen, zatímco marginalizace představuje zpochybňování legitimacy jiných typů maskulinit. Tyto mechanismy jsou využívány chlapci a muži k udržení nebo zlepšení svého postavení v rámci mužské hierarchie. Z těchto mechanismů vychází homofobie, násilí, či misogynie a stávají se nedílnou součástí dominantního způsobu maskulinity (McCormack 2011, s. 84-85).

Dle Connell mohou být nedílnou součástí mocenské dynamiky mezi maskulinitami i rasové vztahy. Tento aspekt je zřetelný na příkladu postavy násilníka černošského původu, která hraje důležitou symbolickou roli pro maskulinitu v krajně pravicové politice v USA.

Hegemonní maskulinita udržuje ve společnosti institucionální útlak a sociální nerovnosti, které formovaly podřízenou maskulinitu v černošských komunitách, na základě masivní nezaměstnanosti, chudobě a vyšší míře násilí mezi členy těchto komunit (Connell 2005, s. 80).

Koncept hegemonní maskulinity výrazně ovlivnil současné uvažování o mužích, genderu a genderových studiích. Poskytl nový pohled na studium maskulinity a uplatnil se v dalších vědeckých a teoretických oborech psychologie, sociologie či vzdělávání. Na druhé straně koncept hegemonní maskulinity vyvolal silnou kritiku, a to jak v akademickém prostředí, tak v online prostředí internetu. Jedním z příkladů internetové kritiky je označení konceptu hegemonní maskulinity za výmysl psychologů, kteří se rozhodli uměle dokázat, že muži jsou příliš machističtí (Connell, Messerschmidt 2005, s. 829-830).

Další oblastí kritiky pojetí hegemonní maskulinity je jeho zjednodušující pohled na komplexní problematiku maskulinity. Příznivci této kritiky zdůrazňují omezenost a úzké zaměření konceptu především na otázky moci a dominance. Vytýkají dichotomický přístup k pohlaví a heteronormativní pojetí genderu, která zdůrazňují kulturní a biologické rozdíly mezi mužem a ženou. Kritika se zaměřuje i na představu mnohočetných typů maskulinit, která ve svém důsledku vytvářejí statickou typologii maskulinních skupin ve společnosti, ovšem ta ale není potvrzena dlouhodobým vývojem společnosti (Connell, Messerschmidt 2005, s. 836-837).

Konceptu hegemonní maskulinity je také vytykána nejednoznačnost, jelikož není z její definice zcela jasné, kdo představuje typického zástupce hegemonické maskulinity. Definice hegemonní maskulinity totiž vychází z fiktivních postav a symbolů, které ovšem neodráží běžné fungování muže v dané společnosti. V podstatě jde o kritiku neschopnosti specifikovat, jak nalézt v reálném životě shodu s teoretickým konceptem hegemonní maskulinity (Connell, Messerschmidt 2005, s. 838-839).

2.1.2 Protestní maskulinita

Z konceptu hegemonní maskulinity vychází také teorie o tzv. protestní maskulinitě. Ta v rámci maskulinní hierarchie představuje jednu z marginalizovaných maskulinit. Jedná se o skupinu mužů, kteří touží po moci a kontrole nad svým životem, ale jejich sociální a ekonomický status jim to neumožňuje (Messerschmidt, Tomsen, 2012).

Protestní maskulinita se objevuje u mužů, kteří trpí určitou formou kulturní či sociální deprivace a mají omezený přístup k ekonomickým zdrojům (Connell 2005, s. 115). Tento typ maskulinity velmi často vychází z hlubokého a dlouhodobého pocitu bezmoci a nejistoty. Tyto pocity následně vedou jedince k vytvoření přehnané formy narcismu, což vede k rozvinutí chronických depresí, úzkostí či jiných psychologických obtíží (Walker 2006, s. 7-8). Ve snaze dokázat svou mužnost se tito jedinci dopouštějí asociálního, násilného a kriminálního chování. Cílem je prostřednictvím přehnané agresivity potlačit pocit sociální či ekonomické slabosti. Protestní maskulinita se velmi často vyznačuje otevřenou a silnou mysogynií a homofobií (Messerschmidt, Tomsen, 2012).

2.1.3 Hybridní maskulinita

Z kritiky konceptu hegemonní maskulinity autorky R. Connell vychází pojetí tzv. hybridní maskulinity (Arxer 2011, s. 391). Označení „hybrid“ pochází z terminologie přírodních věd 19. století. Původně se tento termín používal pro pojmenování nových přírodních druhů, které vznikly spojením dvou již existujících samostatných druhů. Ve společenských vědách se termín poprvé objevil ve 20. století v souvislosti s označením prolínajících se kulturních procesů a praktik (Bridges, Pascoe 2014, s. 246).

S teorií o hybridním prvku v maskulinitě přišel D. Demetriou, který vnímá hegemonní maskulinitu jako formu maskulinity, která v sobě obsahuje patriarchální prvky a je schopna patriarchát ve společnosti úspěšně šířit a reprodukovat. Tento typ maskulinity je dle něj v konstantním procesu změny a tzv. hybridizace, aby byla schopna se proměňovat a přizpůsobit se specifikům společnosti (Demetriou 2001, s. 355).

Hybridní maskulinita představuje ucelenou mužskou identitu, která byla cíleně vytvořena prostřednictvím spojení charakteristik typických pro hegemonní maskulinitu, společně s prvky identit marginalizovaných maskulinit a feminismu (Bridges, Pascoe 2014, s. 246). Jedná se o vědomé přijímání prvků chování alternativních maskulinit a feminismu s cílem zformulovat ideální model maskulinity, který lépe vytváří a udržuje mocenské nerovnosti ve vztahu k ženám a podřízeným maskulinitám (Arxer 2011, s. 391-392). Jedná se tedy o přebírání výhodných praktik a strategií od žen a dalších marginalizovaných skupin mužů, za účelem posílit své svrchované mocenské postavení.

Tento fenomén byl pozorován primárně u skupin mladých bílých mužů, kteří do své mužské identity v rámci procesu hybridizace asimilovali charakteristiky typicky spojované

s homosexuálními muži, černochoy a v neposlední řadě ženami (Bridges, Pascoe 2014, s. 246). Jeden z příkladů takového chování byl pozorován při sexuální objektivizaci žen. V tomto případě skupina mužů využívala zranitelnosti a emocionality, jež jsou prvky chování typicky spojovány s ženskostí, jako mechanismus k vytváření bližších vztahů se svými vrstevníky. Cílem kontaktu v rámci této skupiny mužů nebyly přátelské vztahy, ale sdílení a rozšíření technik a znalostí k navázání sexuálních vztahů se ženami (Arxer 2011, s. 417).

2.1.4 Kulturní pojetí maskulinity

Ve studiích maskulinity lze v posledních letech zaznamenat trend zaměření výzkumů na globální a transnacionální pojetí maskulinity. Proti univerzálnímu pojetí maskulinity se vymezují autoři upozorňující na kulturní faktory v dané problematice. Zastáncem tohoto přístupu je například antropolog David Gilmore, který se ve svých studiích zaměřoval na význam mužství v rozdílných kulturních prostředích (Reeser 2015, s. 36).

Dle Gilmore lze původ kulturních vzorců maskulinity nalézat skrze různé sociální diskurzy a opakující se formy chování, které jsou považované za přirozené a nejsou zpochybňovány. Jednou z platforem, která nejvíce využívá a podporuje šíření maskulinity, jsou filmy, seriály a reklama (Reeser 2009, s 21).

Ve většině kultur lze pozorovat tlak na muže plynoucí ze snahy udržení své mužské identity. Gilmore upozorňuje na vytváření vysoké míry zátěže a stresu vycházející z tohoto sociální tlaku směrem k jedincům zastávajících mužskou roli (Gilmore 1990, s. 221).

Hrozba i strach ze ztráty maskulinity, a tedy i své identity, odlišuje muže od žen a chlapců. Historicky musel muž plnit tři základní společenské povinnosti: rozmnožit se, chránit na něm závislé osoby před nebezpečím a materiálně zaopatřit rodinu. Pokud při plnění těchto povinností selhal, hrozilo mu, že přijde o dobrou pověst, a dokonce v extrémních případech i o vlastní život (Gilmore 1990, s. 222-223). Lze tedy zaznamenat určitou historickou kontinuitu tohoto strachu a stresu, který se vyvíjel z původní nutnosti chránit svůj život a život blízkých, následně bránit svou pověst a později v moderní společnosti udržet svoji identitu.

Gilmore při studiu jednotlivých kultur odhalil skutečnost, že maskulinita není jen ucelený soubor charakteristik, který je u jedince buď přítomný či nikoliv, ale jedná se spíše

o škálu či spektrum, na němž se každý jedinec pohybuje v závislosti na vlastních osobnostních rysech. Gilmore upozorňuje také na význam souvislosti mezi životními podmínkami a sociálním důrazem na typické mužské charakteristiky. Jinými slovy lze říct, že čím je náročnější dosažení životního standardu ve společnosti, tím více je kladen důraz na mužnost a s ní typicky spojené osobnostní rysy (Gilmore 1990, s. 222, 224). Jedná se tedy o vykreslení muže jako jedince stavějícího se proti společenskému očekávání, náročným životním podmínkám a vlastními psychickými projevy zátěže a stresu.

Napříč kulturami lze současně sledovat fenomén tzv. opravdového mužství, který představuje vhodné a společností vítané chování u mužů. Gilmore ve své studii přichází s teorií, že tento fenomén slouží k zajištění morálního chování mužů ve společnosti. Ve většině kultur jsou ženy pod kontrolou mužů, protože muži obvykle vykonávají politickou či právní moc a za pomoci kontroly, využívající sociálních institucí, mohou zajistit dodržování morálky u žen. Muži obvykle nejsou pod nadvládou druhých, a proto je těžké v jejich případě institucionálně zajistit splnění podřízených morálních pravidel. Fenomén „opravdového mužství“ tedy slouží jako nástroj, který zajistí dobrovolné dodržování vhodného chování u mužů, jelikož většina mužů ve společnosti aspiruje na dosažení ideálů opravdového mužství (Gilmore 1990, s. 221).

Vztah mezi kulturou a maskulinitou má dvojí povahu. Na jedné straně existují již vytvořené a etablované formy maskulinity, a to především mainstreamové. Na straně druhé ovšem v tomto sociálním prostředí existuje prostor pro vytváření nových maskulinit, a to i ve formách, které nejsou v souladu s obecně přijímanou formou maskulinity. Kultura tedy maskulinitu nejen odráží, ale i vytváří (Reeser 2009, s. 24-25). Toto pojetí upozorňuje na aktivní potenciál soudobé kultury na budoucí pojetí maskulinity a souboru očekávání od mužů a jejich typického chování vůči sobě samotným, ženám a dalším společenským skupinám.

2.1.5 Androgynie

Společnost i akademici dlouho považovali maskulinitu a feminitu za dva bipolární pojmy. Člověk si tedy mohl osvojit aspekty maskulinity nebo feminity, ale nikdy obojí. Alternativní přístup nabídla teorie Sandry Bem z roku 1974, která představila nový typ analýzy genderových rolí nevycházejících z inverzního vztahu mezi maskulinitou a feminitou. Tento přístup umožňuje jedince charakterizovat nejen jako maskulinního nebo

femininního, ale přidává také variantu androgynního typu. Koncept androgynie představuje myšlenku, že člověk může mít jak mužské, tak i ženské vlastnosti. Autorka představila nástroj na mapování individuální typologie prostřednictvím dotazníku Bem Sex-Role Inventory (BSRI) (Bem 1974, s. 155).

V tomto konceptu je androgynie spojována s flexibilitou, zatímco tradiční genderové role, kdy muž či žena, kteří pevně zastávají tradiční společensky očekávané chování na základě genderu, jsou považovány za značně omezující a rigidní. Dle Bem je tato flexibilita u androgynie vítaná převážně v kontextu duševního zdraví jedinců (Martin, Cook, Andrews 2017, s. 593).

Důsledky omezující genderové typizace jsou spojeny se schopností adaptace. Bem uvádí, že člověk, který je schopen být asertivní (maskulinní rys) i poddajný (femininní rys) je schopen se lépe přizpůsobit odlišným životním situacím než jedinec, zachovávající tradiční genderové role (Martin, Cook, Andrews 2017, s. 594).

Koncept androgynie a její výzkum byl kritizován na mnoha úrovních. S kritikou se setkaly například závěry o pozitivním vlivu androgynie na duševní zdraví, flexibilitu a zvýšenou schopnost přizpůsobit se rychle a adekvátně novým situacím. Tyto závěry byly založeny na studiích, které nepotvrdily souvislosti těchto charakteristik s androgynií. Neschopnost jasně nalézt konzistentní a zřejmé souvislosti pravděpodobně přispěly k silné kritice konceptu a tím i k úpadku výzkumu androgynie (Martin, Cook, Andrews 2017, s. 593-594).

2.1.6 Toxická a zdravá maskulinita

Pojem toxické maskulinity se poprvé objevil v rámci mužského hnutí v 80. letech a za jeho autora lze považovat Shepherda Blisse, který tímto pojmem charakterizoval militarizovanou a autoritářskou maskulinitu svého otce. Do širšího povědomí společnosti a akademické literatury se toxická maskulinita rozšířila v 90. letech a na počátku nového tisíciletí. Primárně byla tato literatura zaměřená na vztahy mezi otcem a synem, konkrétně na fakt, že emocionálně vzdálený a chladný vztah mezi nimi, vytváří toxicky maskulinní muže. Obecně byl v tomto období zastáván názor, že toxická maskulinita je kulturně normativní jev, který lze ve společnosti eliminovat skrze větší angažovanost a zapojení mužů do otcovské role a výchovy svých dětí (Harrington, 2020).

Od roku 2016 můžeme zaznamenat nárůst popularity pojmu „toxická maskulinita“ a jeho spojení s homofobním a misogynním chováním a projevům ze strany mužů. Jedním z hlavních důvodů k tomuto odklonu od původního pojetí konceptu bylo sílící hnutí #MeToo a kontroverzní chování a projevy amerického prezidenta Donalda Trumpa. Výraz toxická maskulinita v článcích a diskusích označoval mocenské chování bílých mužů a představoval novou oblast narativu pro média v reakci na obnovující se maskulinní pravicovou politiku především v USA (Harrington, 2020).

Někteří autoři definují toxickou maskulinitu skrze teorii hegemonní maskulinity, ve které vyzdvihují souvislost mezi těmito koncepty především v hledání a touze po moci a vytváření společenské hierarchie na základě maskulinity. Toxická maskulinita se totiž upíná k představě skutečného a opravdového muže, který díky svým jedinečným vlastnostem vystupuje v silném mocenském postavení ve společnosti a genderových vztazích. Snaha o udržení tohoto postavení se projevuje sdílením misogynních a homofobních názorů (Daddow, Hertner, 2019).

Existují také autoři, kteří nepovažují toxickou maskulinitu za příklad hegemonní maskulinity a kladou důraz spíše na extrémistický charakter tohoto konceptu. Zastánci tohoto pojetí tak upozorňují především na charakteristické znaky toxické maskulinity, které odpovídají jejímu radikálnímu charakteru a zařazují sem sklon k zadržování emocí jedince, omezenou empatii vůči druhým a agresivní tendence (Daddow, Hertner, 2019). Někteří autoři dokonce uvádí, že toxická maskulinita ve své podstatě představuje tu nejškodlivější a nejnebezpečnější formu maskulinity, která je nebezpečná nejen pro společnost, ale primárně především pro samotné muže. Zároveň upozorňují na fakt, že znaky této nebezpečné formy maskulinity lze nalézt již napříč společnostmi, a to jak v rámci ekonomických, tak i sociodemografických rovin (Whitehead 2021, s. 37-38).

V první polovině roku 2019 vydala Americká psychologická asociace (APA) oficiální pokyny pro odborníky z psychologické praxe, kteří pracují s muži a chlapci vyznávajících hodnoty tzv. tradičního mužství. APA uvedla, že se tento fenomén vyznačuje stoicismem, přehnanou soutěživostí, dominancí, agresí a označila ho za škodlivý pro duševní zdraví jednotlivců, a to jak samotných nositelů genderových stereotypních postojů, tak také jedinců, kterých se tyto představy týkají. Tyto předsudky se totiž mohou projevovat ve formě násilí, transfobní, misogynní, homofobní či rasistické šikany, sexuálních útoků a obtěžování.

Jedinci zastávající postoje tradičního mužství jsou více ohroženi rizikovými typy chování, jakými jsou nadměrné pití alkoholu, fyzická zranění ze soubojů a bitek, tělesná dysmorfie, užívání drog a neschopnost vyjádřit emoce (de Boise, 2019).

Veřejně vydaná metodika pro odborníky z oblasti praxe duševního zdraví, vedla mimo jiné k zahájení akademické i celospolečenské diskusi o škodlivých formách maskulinity. Velké množství médií a autorů si APA doporučení spojila s pojmem toxická maskulinita a ztotožnila ho s APA definicí konceptu tradičního mužství (de Boise, 2019). To ukazuje na toxickou maskulinitu jako na globální kulturní a sociální fenomén zasahující nejen do mnoha vědeckých odvětví, ale také jak upozorňuje Waling, do mediálního obsahu vykreslujícího hrůzné činy páchané muži vykazující rysy toxické maskulinity (Waling 2019, s.366).

V reakci na dramatický nárůst popularity termínu toxická maskulinita se objevila teorie zdravé či pozitivní nebo progresivní maskulinity. Tento přístup se zaměřuje na výchovu mužů a jejich osvojení si dovedností, jakými jsou rozpoznávání vlastních emocí, schopnosti s nimi aktivně pracovat a vyhnout se jejich potlačování. V rámci zdravé maskulinity je zde patrná snaha o vyšší angažovanost mužů v citových a sexuálních vztazích se ženami, i ve vztazích s ostatními muži. Jedná se o celkové odmítnutí a vymezení se proti toxické maskulinitě a zamezení chování, které způsobuje bolest a újmu ostatním lidem (Waling 2019, s. 367).

Zdravá maskulinita vychází z formy aktivismu, který usiluje o to, aby si lidé více uvědomovali osobní, společenské a politické problémy. Muži by měli racionálně a vědomě odmítnout formy maskulinity, které utlačují ostatní, aby podpořili vyrovnání genderových a mocenských vztahů ve společnosti (Waling 2019, s. 367). Nástrojem k překonání nebezpečných projevů vycházejících z toxické maskulinity se tedy mají stát její protikladné principy. Místo udržování nadvlády a utlačování, či dokonce ohrožování druhých, má dojít k vzdání se této role a vyrovnání mocenského postavení všech skupin ve společnosti.

Používání výrazů jako "zdravá" a "toxická" maskulinita může být prvním krokem v podpoře chlapců a mužů v jejich přijímání emocí a vlastní zranitelnosti. Tato označení přinesla povědomí o problémech týkající se psychického i fyzického zdraví a duševní pohody mužů. Zároveň také odhalila škodlivé a problematické rysy maskulinity, což by mělo vést k hledání způsobů, jak zapojit muže do řešení těchto problémů a genderové nerovnosti ve společnosti (Waling 2019, s. 370).

2.2 Krajní pravice

Pro výzkum současné krajní pravice je důležité zaměřit se na její historický vývoj po roce 1945. Ten lze dle C. Mudde rozdělit do čtyř vln. Pro první tři vlny bylo typické, že se týkaly převážně západních demokracií a krajně pravicové skupiny se v těchto obdobích nacházely mimo politický mainstream. První vlna probíhala v letech 1945 až 1955 a vyznačovala se relativně malými neofašistickými skupinami, z nichž žádná neměla větší politický význam. Období mezi lety 1955 a 1980 autor označuje jako druhou vlnu. V této době byly na vzestupu tzv. *flash* strany, které se vyznačovaly poměrně krátkodobými volebními úspěchy. Jako příklad těchto stran lze uvést Stranu pokroku v Dánsku, či poujadisty ve Francii (Mudde 2022, s. 102).

Ve třetí vlně mezi lety 1980 a 2000 začaly dosahovat významných volebních průlomů populistické radikální pravicové strany, a to především v západoevropských zemích, včetně Itálie či Švýcarska. V současnosti se nacházíme v období, které C. Mudde označuje jako čtvrtou vlnu krajní pravice. Ta je specifická převážně tím, že se v ní krajně pravicová politika stává relevantní politickou silou a krajně pravicové strany se dostávají k politické moci (Mudde 2022, s. 102).

Výrazná normalizace krajně pravicových stran na politické scéně většiny zemí světa je fenomén, který se objevil v důsledku pomalých strukturálních proměn politických systému a několika politických krizí, jakými jsou například teroristické útoky z 11. září 2001, velká recese, či uprchlická krize z roku 2015. V mnoha demokratických zemích jsou nyní krajně pravicové strany obecně považovány za způsobilé pro koalice a staly se součástí několika národních i regionálních vlád (Mudde 2022, s. 104).

Společně s krajně pravicovými stranami se normalizuje i její ideologie a myšlenkové rámce, což vede k rozšíření krajně pravicových témat do hlavního mediálního proudu a obecného povědomí lidí. V několika případech lze dokonce zaznamenat propojení krajně pravicových témat s programy tradičních stran, které mají na politické scéně dlouholetou tradici a představují jeden z hlavních politických proudů v zemi. Mezi takové strany patří například Rakouská lidová strana (ÖVP), či dáňští sociální demokraté (Mudde 2022, s. 104).

Cas Mudde samotnou krajní pravici rozděluje na dvě širší podskupiny, a to na radikální a extrémní pravici (Mudde 2019, s. 6-7).

Radikální pravice do jisté míry akceptuje podstatu demokracie, ale staví se proti základním prvkům liberální demokracie, zejména proti právům menšin, právnímu státu a dělbě moci. Zatímco extrémní pravice jasně odmítá vládu většiny, suverenitu lidu a samotnou podstatu demokracie. Obě podskupiny vystupují proti liberálnímu demokratickému systému zásadně odlišným způsobem. Extrémní pravice je více revoluční, kdežto radikální pravice je spíše reformistická (Mudde 2019, s. 7).

Základnímu pojetí a vymezení krajní pravice se věnují také Cainai, della Porta a Wagemann, jenž tvrdí, že pro pravicový extremismus jsou zásadní dva prvky, a to ideologie nerovnosti společně s určitou mírou přijímání a využívání násilí. V případě nerovností se jedná především o přehnaný nacionalismus, rasistické myšlenky a totalitní pojetí práva. Násilné formy jednání jsou namířené většinou proti politickým oponentům a etnickým, náboženským nebo genderovým menšinám (Caiani, della Porta, Wagemann 2012, s. 5-6).

Nacionalismus u extrémní pravice představuje jak biologické, tak i kulturní formy a obvykle je spojován s přesvědčením, že se národ nachází v silném úpadku. Skupiny identifikující se s extrémní pravici se prezentují jako ochránci národa před skupinami jako jsou například migranti, Židé a homosexuálové. Extrémní pravice je ve své podstatě dle Caiani, della Porta a Wagemann antimoderní a její příznivci nesouzní s hodnotami moderní společnosti (Caiani, della Porta, Wagemann 2012, s. 5-6).

Další pohled na kategorizaci krajní pravice nabízí i Christopher S. Parker, který se věnuje konceptu *reactionary right* (reakční pravice). Ten popisuje určitou skupinu či sociální vrstvu lidí, kteří prosperují ze sociální, politické a ekonomické stability ve společnosti a brání se jakýmkoliv rozsáhlým sociálním změnám. Takové proměny by totiž mohly narušit jejich dominanci a prestiž, které se jim skrže tradiční sociální normy dostává. Parker svůj koncept aplikuje na území Spojených států amerických, kde za typickou skupinu, která reprezentuje reakční pravici, považuje bílé, heterosexuální muže středního věku narozené v USA a řadící se do střední třídy, kteří svými politickými názory inklinují ke konzervatismu (Parker 2018, s. 633).

I přes tyto obecně přijímané definice je velice těžké nalézt shodu v terminologii a jasnou definici pro konkrétní krajně pravicová hnutí a jejich podskupiny. Problém s jasnou definicí krajní pravice vychází z významu pojmu „pravice“. Definice pojmu je součástí veřejného diskurzu, který se neustále mění na základě přesvědčení, co přesně je

ve společnosti aktuálně považováno za pravici (Caiani, della Porta, Wagemann 2012, s. 4).

2.2.1 Role genderu v krajní pravici

Pro definování krajní pravice je nezbytná analýza role genderu a jeho pronikání do krajně pravicové ideologie. Genderová analýza v krajní pravici je primárně zaměřená na tři hlavní skupiny, a to na příznivce krajní pravice, jejich vůdce a následně na samotné voliče krajně pravicových stran (Fangen 2020, s. 411-412). Jedním ze základních prvků této analýzy je srovnání počtu mužů a žen v jednotlivých kategoriích.

Výsledky tohoto rozboru naznačují výskyt nového fenoménu sílícího zastoupení a zapojení žen ve všech výše zmíněných úrovních krajní pravice. Ženy ve větším počtu zastupují role stoupenkyň, členek a vůdkyň, a to i přesto, že se nacházíme v době, kdy krajně pravicová hnutí a strany představují v mnoha demokratických zemích bezpečnostní hrozby, včetně porušování práv žen. Jako příklad lze uvést zákaz potratů v Polsku či zákaz genderových studií v Maďarsku (Fangen 2020, s. 411-412).

Donedávna zastávali v krajní pravici vůdčí pozice lídrů a mluvčích obvykle jen muži, přičemž těch několik málo žen, zastávajících tato místa, byly buď muži sponzorovány nebo byly úzce napojeny na jiného mužského lídra. To se ovšem v posledních letech výrazně změnilo. S narůstajícím počtem ženských příznivců krajní pravice se v Evropě objevilo několik významných ženských krajně pravicových lídrů např. Marine Le Pen (Francie), Pia Kjaersgaard (Dánsko), Frauke Petry a Alice Weidel (Německo), Beata Szydło (Polsko), Giorgia Meloni (Itálie) a Siv Jensen (Norsko) (Blee 2020, s. 419).

Gender je v krajní pravici ústředním tématem i v kontextu formulování základních přesvědčení a ideologie. V politickém prostoru krajní pravice stále dominují muži. Toho využívají krajně pravicové strany a hnutí ve svých náborových strategiích, kde slibují svým členům pocit bratrství, mužské sounáležitosti a propagují genderové stereotypy založené na mužských projevech hněvu a vzpoury (Blee 2020, s. 417).

Význam genderu pro krajní pravici vychází v první řadě z nativismu, a to jak etnického, tak i rasového. To znamená, že ideologie krajní pravice vnímá rozdělení genderových rolí velmi tradičně. Muži představují fyzicky pracujícího, agresivního, fyzicky zdatného jedince, který musí být schopen ochránit a finančně zabezpečit rodinu. Zatímco žena představuje především roli matky a nese odpovědnost za morální i fyzickou výchovu

další generace. Žena v rodině zastává laskavou a něžnou roli, která drží mužskou agresivitu v mezích přípustné normy (Mudde 2019, s. 147, 149).

Tento tradiční pohled na gender označuje Cas Mudde jako tzv. benevolentní sexismus, v němž jsou ženy považovány za morálně čisté a fyzicky slabé. Muž by takovou ženu měl zbožňovat a ochraňovat, protože zklidňuje jeho agresivitu a doplňuje jeho osobnostní rysy. Bez ženy by byl muž neúplný, jelikož by nebyl schopný založit rodinu (Mudde 2019, s. 149).

V posledních letech se ale v rámci krajní pravice objevil trend tzv. nepřátelského sexismu, který je patrný zejména v prostředí internetu. Nepřátelský sexismus ponižuje a sexuálně objektivizuje ženy, přičemž popisuje ženy jako prostředek uspokojení mužů. Zároveň popisuje ohrožení mužů ze strany žen, které se prostřednictvím feministické ideologie a sexuálního svádění snaží muže ovládat a manipulovat. Zatímco benevolentní sexismus považuje ženy za morálně čisté a fyzicky slabé, nepřátelský sexismus je vnímá jako morálně zkažené a silně manipulující (Mudde 2019, s. 149-150).

Rozdíly mezi benevolentním a nepřátelským sexismem vycházejí z odlišného pohledu na samotnou maskulinitu. V benevolentním sexismu je muž fyzicky silný, mocný, disponuje autoritou a ženy ho neohrožují. Oproti tomu v nepřátelském sexismu se muži cítí být ženami významně ohroženi. Primárně se jedná o mocenské a politické nebezpečí, nikoliv však o fyzické. Na online fórech, kde se nepřátelský sexismus hojně šíří, je velmi časté označení tzv. beta a alfa samce. Beta samec představuje muže, který je fyzicky slabý, neúspěšný a pro ženy neatraktivní. V kontrastu proti němu stojí tradičně mužský alfa samec, který není díky svým fyzickým i osobnostním rysům ohrožen ani ženami a ani jinými muži (Mudde 2019, s. 150).

Prakticky všechny krajně pravicové skupiny a strany považují feminismus za značně negativní směr. Zastánci feminismu jsou vnímáni jako netolerantní skupina snažící se ovládnout celou společnost a podkopávající tradiční rodinné hodnoty. Zároveň je feminismus příznivci krajní pravice často charakterizován jako zbraň, kterou se cizinci snaží z vnějšku oslabit národ (Mudde 2019, s. 151).

Vliv cizinců v rámci vnitřní politiky a imigrace vnímá krajní pravice negativně, konkrétně v kontextu genderu se to týká ochrany žen a jejich práv. Ty jsou dle krajní pravice silně ohrožovány stále sílící islamizací, která vede k podmanění žen muslimskými muži.

Této rétoriky využívají krajně pravicová hnutí ve své náborové strategii a k mobilizaci mužů. Uvádějí, že silná pasivita mužů vůči migraci a cizincům v jejich státě, zapříčiňuje narůstající počet vražd a znásilnění žen spáchané cizinci (Mudde 2019, s. 151, 159). To tedy koresponduje s představou silného muže, který chrání nejen vlastní rodinu a manželku, ale také celou společnost a ženy, které jsou bez jejich ochrany bezbranné a v ohrožení.

Někteří autoři dokonce tvrdí, že v současné době můžeme být svědky vzestupu nové formy patriarchy, jelikož lze zaznamenat několik významných politických změn vycházejících z krajně pravicových ideologií. Jednou z nich je například zvolení amerického prezidenta Donalda Trumpa, vzestup moci Jaira Bolsonara v Brazílii, brexit, či stále sílící neliberální ideologie v Evropě. Všechny tyto příklady jsou spojené se silnou nacionalistickou rétorikou, viktimizací, antigenderovou politikou a silnou obranou tradičních hodnot vycházejících z mocenské nerovnováhy mezi gendery (Fangen, Skjelsbæk 2020, s. 411).

Ideologie mužské nadřazenosti

Krajní pravice je ve své podstatě velmi různorodá a obsahuje velké množství ideologických směrů. V současné době lze zaznamenat nárůst významu ideologického trendu tzv. *male supremacy* (mužská nadřazenost). Myšlenky *male supremacy* se často objevují v kombinaci s dalšími krajně pravicovými ideologiemi a oslovují především bílé muže, kteří tvoří nejpočetnější část krajní pravice (Ebin 2021, s. 2).

Ideologický směr *male supremacy* označuje ženy za méněcenné, manipulující a hloupé. Mnozí zastánci ideologie redukuje význam žen pouze na jejich reprodukční funkci a systematicky ženy sexuálně ponižují. Příznivci *male supremacy* jsou přesvědčeni, že ženy jsou povinny mít pohlavní styk s muži, jelikož muži mají na sexuální vztah se ženou z podstaty svého mužství právo. Základní ideje tohoto směru jsou založené na rigidních genderových rolích a genderové dichotomii (Southern Poverty Law Centre c2023).

Male supremacy je v rámci krajní pravice často považována pouze za druhořadou ideologii ve vztahu k ostatním, typicky krajně pravicovým ideologiím. Základní přesvědčení ideologického směru *male supremacy* jsou ale samy o sobě velmi toxická a nebezpečná, a to i před spojením s ostatními radikálními či extrémními ideologiemi (Southern Poverty Law Centre c2023).

Značné množství násilných extremistických ideologií obsahují misogynní i antifeministické myšlenky a propagují genderové stereotypy, nelze je ale zařadit do kategorie male supremacy. Od ideologie male supremacy se liší v pohledu na mocenskou kontrolu nad ženami. Ne všechny ideologie, které obsahují misogynní ideje mají za cíl zajistit mocenskou nadvládu nad ženami, což je základní myšlenkou ideologie male supremacy. Mocenská kontrola nad ženami a kompletní změna genderového řádu patří mezi základní cíle ideologie male supremacy. Zároveň nelze všechny zastánce male supremacy považovat za násilné extrémisty, ačkoliv často podporují formy genderového násilí (Frounfelker a spol. 2023, s. 3).

Příznivci ideologie male supremacy působí převážně v online prostoru označovaném jako manosféra. Vzhledem k povaze této internetové platformy, která je tvořena velkým množstvím webových stránek, blogů a online fór, lze až na výjimky považovat male supremacy za decentralizovanou ideologii (Southern Poverty Law Centre c2023). I přes její decentralizaci můžeme v prostoru manosféry zaznamenat pět významných myšlenkových skupin, a to *Men Going Their Own Way* (MGTOW), *Pickup artists* (PUA), tradiční křesťanské konzervativce (TradCons), gamerskou/geek kulturu a Incel (Frounfelker a spol. 2023, s. 3).

Klíčovým konceptem, který spojuje uvedené skupiny uvnitř manosféry je tzv. filozofie červené pilulky. Tato analogie pochází z filmu *Matrix*, v němž má v úvodu ságy hlavní postava na výběr mezi modrou a červenou pilulkou. Modrá pilulka symbolizuje návrat k životu v iluzích a lžích, zatímco červená pilulka hlavnímu hrdinovi dopomůže k odhalení životní pravdy a osvícení. V kontextu manosféry představuje filozofie červené pilulky vysvobození mužů od feministického spiknutí. Příznivci manosféry jsou přesvědčení, že současná společnost je systematicky manipulována feminismem (Ging 2019, s. 638, 640).

Významným momentem pro příznivce male supremacy bylo v roce 2022 rozhodnutí amerického nejvyššího soudu zrušit rozsudek v případě *Roe vs Wade* z roku 1973, který sloužil jako precedens k zajištění práva na potrat na celém území Spojených států. Zastánci male supremacy toto rozhodnutí oslavovali napříč celou manosférou a následně podporovali politické zastoupení států, kde byly obratem přijaty protipotratové zákony. Například ve státě Alabama byl přijat zákon, který trestá interrupci přísněji než násilné trestné činy, včetně znásilnění (Southern Poverty Law Centre c2023).

2.2.2 Krajní pravice v USA

Krajní pravice má na území Spojených států dlouholetou historii, která sahá až ke konci občanské války. V tomto období se zformovalo hnutí Ku-Klux-Klan, které lze považovat za jednu z prvních krajně pravicových organizací v USA (Butt, Khalid 2018, s. 105). Ideologie nadřazenosti bílé rasy (*white supremacy*) patřila společně s nativismem k hlavním ideologickým směrům v krajní pravici 19. století. K vývoji americké krajní pravice přispěl mimo jiné vliv ze zahraničí, a to z Evropy ve formě nacismu a skinheadské subkultury (Pitcavage 2019, s. 9).

Z důvodu nedostatečné organizovanosti jednotlivých hnutí a specifickému stranickému systému USA, se krajní pravici nepodařilo v USA prosadit na federální úrovni, což se například v Evropě zastáncům tohoto směru podařilo i přes to, že krajně pravicová hnutí na jejím území působila historicky kratší období. Krajní pravice v USA měla vliv spíše na státní a místní úrovni především v jižní části země (Mudde 2017). Pro šíření ideologie krajní pravice na federální úrovni byl zlomovým momentem až rok 2016, kdy se Donald Trump stal americkým prezidentem.

C. Mudde považuje Donalda Trumpa za krajně pravicového lídra, a to nejen na základě jeho kontroverzních prohlášení, ale především z důvodu, že v rámci jeho vlády došlo na území USA k silnému úpadku demokracie. Tento fenomén Mudde označil za typický pro krajní pravici a zařadil období prezidentství D. Trumpa do čtvrté vlny historického vývoje krajní pravice (Mudde 2022, s. 101).

Způsob, jakým se Donald Trump dostal k moci byl historicky výjimečný, protože se jako první krajně pravicový lídr dostal k moci jako kandidát jedné ze dvou hlavních stran v zemi, která v době jeho zvolení nebyla vnímaná jako krajně pravicová. Uvnitř republikánské strany působili krajně pravicoví představitelé i před Trumpem, jako například Jeff Sessions či Steve King, ale v obou případech se jednalo o státní úroveň politiky, nikoliv federální a vedení strany zůstalo liberálně demokratické. To ovšem nelze o Republikánské straně tvrdit po zvolení D. Trumpa, který aniž by budoval vlastní krajně pravicovou infrastrukturu uvnitř strany, dokázal Republikánskou stranu na krajní pravici do určité míry transformovat (Mudde 2022, s. 103, 106).

V rámci svého prezidentského mandátu Trump propagoval a přijímal politická opatření, které velmi často odpovídala idejím krajní pravice. Typickým krajně pravicovým

postojem byla jeho imigrační politika, ve které přislíbil postavit zeď na hranicích USA a Mexika (Mudde 2022, s.105). Dále také Trumpovo výkonné nařízení 13796 z roku 2017, kterým dočasně zamezil vstup na území USA imigrantům a uprchlíkům ze sedmi muslimských zemí, konkrétně z Jemenu, Íránu, Iráku, Sýrie, Súdánu, Somálska a Libye (Dennis, Markon 2017).

D. Trump do krajně pravicových vzorců zapadá i díky svým antisemitským a rasistickým výrokům, které veřejně prezentoval už před svojí kandidaturou a pokračoval v nich i jako prezident. Jedním z výroků, který silně negativně rezonoval ve společnosti a v médiích, byla prezidentova reakce na nechvalně známou demonstraci *Unite the Right* ve městě Charlottesville v roce 2017 (Mudde 2022, s. 105). Zde se v rámci protestů střetli zastánci krajní pravice s davem protestujícím proti extrémismu. Tento střet vyeskaloval, když do davu protestujících najel autem v plné rychlosti zastánce krajní pravice. Příznivci krajní pravice měli transparenty s krajně pravicovými symboly a skandovali hesla jako „*Jews will not replace us*“ (abcNEWS, 2017). Při tiskové konferenci Donald Trump na dotaz novinářů uvedl, že z videí a fotek pořízených v Charlottesville je zřejmé, že na obou stranách konfliktu stáli velmi dobří lidé (Mudde 2022, s. 105).

Donald Trump svým chováním z pozice nejviditelnější a nejmocnější demokraticky zvolenou osobou na světě, výrazně přispěl k normalizaci krajní pravice v USA. Prostřednictvím své prezidentské funkce šířil krajně pravicové názory do celosvětových médií a za pomoci politických opatření implementoval krajně pravicovou ideologii do amerického politického mainstreamu (Mudde 2022, s. 104).

Americká nezisková organizace Southern Poverty Law Centre věnující se extrémismu uvádí, že na území USA je rozšířených až 23 krajně pravicových ideologií (Southern Poverty Law Centre, c2023). Většina krajně pravicových hnutí působících na území Spojených států obsahuje kombinaci jednotlivých ideologií. C. Mudde uvádí, že pro extrémní krajně pravicové organizace je typický rasismus, neonacismus a neofašismus, zatímco myšlenky radikální pravice kombinují prvky pravicového populismu s nativismem a autoritářstvím (Mudde 2017).

Výrazným ideologickým aspektem americké krajní pravice je také white supremacy. Tento ideologický směr představuje silné rasistické přesvědčení o nadřazenosti bílé rasy a je historicky spojován s prvním americkým krajně pravicovým hnutím Ku-Klux-Klanem

(Pitcavage 2019).

Za krajně pravicový ideologický směr jedinečný pro území USA lze považovat tzv. protivládní extrémismus, který se vyznačuje negativním přístupem k politickým elitám a obavami z nadměrné moci federální vlády. Krajně pravicová hnutí šířící tuto ideologii nesou často označení *patriot* nebo *militia* a propagují přesvědčení o zkorumpovanosti politických zástupců v USA. Podle zástupců tohoto směru současné politiky motivuje pouze vlastní finanční a mocenský zisk, proto je protivládní extrémisti považují za hrozbu pro americký národ a svobodu (Stanford University c2023).

Krajně pravicová hnutí a organizace v USA se mohou opírat o dlouholetou historickou tradici tohoto ideologického směru. Negativní postoje k politickým elitám, rasovým i sexuálním menšinám a zahraničním vlivům patří mezi základní ideologické rysy americké krajní pravice napříč historickým vývojem.

2.3 Genderově a politicky motivované násilí

Problematika genderově motivovaného násilí patří mezi nejdiskutovanější témata genderových studií, stejně jako celospolečenské debaty. V mnoha zemích světa je totiž tento typ agrese čím dál častěji vyskytující se problémem. Nejčastěji se s genderově podmíněným násilím setkávají ženy, a to primárně ze strany svých partnerů. Jedná se zejména o násilí ve formě stalkingu nebo znásilnění, jejichž oběťmi jsou ze 74 % a z 90 % pouze ženy (Scaptura, Boyle 2020, s. 278).

Násilí páchané na ženách nabývá různých forem a vyskytuje se ve všech společenských vrstvách, prostorech a skupinách. Násilí je zároveň úzce spjato se sociálními a genderovými stereotypy a nerovnostmi. Pro výzkum genderově podmíněného násilí je nezbytné vymezení se proti populárnímu předpokladu, podle něhož je tento typ násilí individuální a soukromou záležitostí života jednotlivců a je tak k němu potřeba přistupovat především z psychologického hlediska. Genderově podmíněné násilí překračuje rovinu partnerských vztahů a ve většině případů představuje prostředek mužů k uplatňování své moci nad ženami. Pokud muž používá násilí jako prostředek moci, jedná se již o jistou formu politického násilí (Billaud, Dierenberger 2021).

Politické násilí zahrnuje množství různých typů fyzického, psychického nebo symbolického poškozování jednotlivce, skupiny i majetku, s cílem ovlivnit celospolečenské

názory. Může se jednat o formu vzdoru proti sociálním problémům, ideologiím, kulturním změnám či pouze vůči odlišnému názoru, než který zastává daný jedinec. Politické násilí je aktéry užívané napříč celým politickým spektrem a objevuje se například ve formě atentátů, masové střelby či nastražování výbušných zařízení (Della Porta, Diani 2015, s. 439).

Z dostupných statistik vztahujících se k politickému násilí a k násilným trestným činům, které jsou páchany střelnými zbraněmi, nebo jsou klasifikované jako terorismus je patrné, že hlavními pachateli těchto typů kriminálních jednání jsou muži a chlapci (de Boise, 2019). I v tomto případě lze tedy opět pozorovat jasnou statistickou genderovou nevyváženost.

2.3.1 Maskulinita a násilí

Maskulinita je často označovaná za rozhodující faktor ovlivňující motivaci jednotlivců k podpoře nebo účasti v extremistických skupinách a k případnému páchání násilí. Způsoby náborů a organizační procesy těchto skupin jsou primárně cílené na muže a vytváří se tak zejména mužské skupinové prostředí, ve kterém pak maskulinita hraje významnou roli. Pro pochopení a prevenci agrese extremistických skupin je tak nezbytné analyzovat sociální pojetí maskulinity a očekávání mužů, jelikož se přímo promítá do myšlenkových proudů těchto uskupení (Roose 2022, s. 1, 2 a 14). Zájem společnosti by tedy mělo být aktivní zkoumání a porozumění konceptu maskulinity a jeho případným příznivým či ohrožujícím vlivům na všechny sociální instituce, skupiny i jednotlivce.

Důvodem, proč muži tíhnou k násilí signifikantně více než ženy, mohou být militaristické ideály a idealizované představy o násilí, kterým jsou chlapci vystavováni od útlého věku. Dalším vysvětlením vyšší agresivity u mužů může být pocit ohrožení a narušení jejich maskulinní identity, kdy následně dojde k vyhranění osobnostních postojů vůči genderovým rolím a umocňování vlastní mužnosti. Příklady takových projevů jsou nedostatek empatie vůči druhým, agresivní chování, znehodnocování žen a menšin, nadměrná soutěživost, homofobie a další (Scaptura, Boyle 2020, s. 280).

Ohrožení maskulinní identity v současné společnosti vysvětluje sociální diskurz tzv. muže v ohrožení nebo války proti mužům a maskulinitě. Podle zastánců tohoto fenoménu pochází nebezpečí od feminismu a samotných žen, což vede stoupence extremistických skupin k páchání násilí cíleného na ženy. K šíření těchto myšlenek a náboru do krajně pravicových skupin slouží primárně online prostor (de Boise, 2019).

Dalším z příkladů narušení maskulinní identity je tzv. problém rozhněvaných mladých mužů. Tento společenský koncept popisuje obtíže, jenž mladí muži pocítují v průběhu dospívání. Pro toto psychologické vývojové období je typické vymezování se proti stávajícímu společenskému stavu a snahy o změny sociálních očekávání od mladé generace. Rizikem v této vývojové etapě je radikalizace názorů vedoucí muže k podpoře násilí a agresivního stylu chování. Násilný extremismus představuje pro mladé muže a chlapce určitý typ dobrodružství, způsob, jak se stát hrdinou a nástroj k získávání významu svého života (Roose 2022, s. 15-16). Mladí muži v období rané dospělosti tedy v rámci přirozeného procesu hledání vlastní identity mohou přijmout radikální názory a postoje, ve snaze vymezit se proti generaci svých rodičů a definovat vlastní osobnost a postavení ve společnosti.

Násilné chování a členství v extrémistických skupinách může u mužů pramenit z jejich pocitu frustrace a nespokojenosti. Roose upozorňuje na dva potenciální zdroje těchto pocitů, a to na politický a ekonomický. Pocity křivdy a nespravedlivého přístupu vlády a veřejné správy pochází z přesvědčení, že se stát zajímá pouze o zájmy malé skupiny lidí. Tato frustrace se následně projevuje slabou důvěrou ve vládní orgány a instituce (Roose 2022, s. 18-19). Pokud stát nedokáže zastupovat jejich zájmy, obrací se jednotlivci k radikálně smýšlejícím organizacím, slibující kompenzaci nedostatečného fungování politického vedení.

Inklinace k násilí a extrémistickým skupinám může pramenit také z ekonomické frustrace mladých mužů, a to především z neschopnosti dosáhnout ekonomické nezávislosti a vyššího sociálního statusu vycházejícího z nadprůměrného množství finančních prostředků a majetku (Roose 2022, s. 20).

Pokud se jedinec identifikuje s mužskou rolí jako živitelem rodiny a ekonomicky produktivním členem společnosti a zároveň je dlouhodobě neschopen dosáhnout svých majetkových cílů, může cítit ohrožení své identity a pocit méněcennosti. Tento psychický stav se výrazně zintenzivňuje, pokud jde o vícegenerační problém, kdy se mohou negativní postoje vůči společnosti a dalším sociálním skupinám přenášet výchovou na mladší generace. Muži pocítují rostoucí nerovnost a nedostatek pracovních příležitostí, což jim zabraňuje naplnit své genderové role a očekávání ekonomického zajištění rodiny. Mnozí z nich nejsou schopni obstát v konkurenčním prostředí pracovního trhu a často se ocitají v konfrontaci žen s vyšším vzděláním (Roose 2022, s. 20-21), které se tak stávají zástupným

důvodem jejich ekonomického nedostatku.

Prožívaný stav frustrace vede u jedince k vyšším tendencím agresivního chování ve snaze překonání negativních vlivů prostředí, které zabraňují naplnění potřeb a cílů individua. Tento nežádoucí a nepříjemný stav frustrace se jednatel snaží přirozeně vyřešit (Dollard a spol., 1939), například přijetím radikálních postojů a názorů, vysvětlujících negativní stav jako důsledek působení nepřátelských skupin. Mezi takové skupiny mohou spadat právě ženy, které přebírají pracovní místa mužům nebo se skrze působení feministické ideologie snaží podrýt mocenské postavení mužů.

Souvislost mezi misogynií a politickým násilím je předmětem mnoha sociálních výzkumů. Jedním z nich je i studie OSN, která se zaměřila na čtyři asijské země, a to Bangladéš, Indonésie, Libye a Filipíny. Výsledky šetření ukázaly třikrát vyšší pravděpodobnost podpory násilného extremismu u lidí inklinujících k genderovému násilí. Jednalo se především o jedince s přesvědčením, že by muži měli disponovat možností používat vůči ženám násilí (Johnston, True 2019, s. 4).

2.3.2 Genderově a politicky motivované násilí v USA

Politické násilí má ve Spojených státech dlouholetou historii, nicméně od konce 60. let 20. století lze zaznamenat nárůst tohoto negativního fenoménu způsobeného organizacemi krajní levice. Tyto útoky cílily na sociální a ekonomické cíle. Od konce 70. let se politické násilí v USA postupně přesunulo na ideologickém spektru doprava, a to převážně v souvislosti se vzestupem supremascistů a skupin bojujících proti potratům. Počet násilných akcí se v tomto období významně snížil, ale cílem útoků již nebyly škody na majetku, ale přímé násilí vůči lidem (Kleinfeld, 2021).

V současné době pochází stále většina politického násilí z tábora krajní pravice, a to i přesto, že v posledních letech jsou incidenty politického násilí ze strany krajní levice na vzestupu. V současnosti se poměr politického násilí páchaného krajní levicí postupně zvyšuje, nicméně stále významně převažuje agrese páchaná zastánci krajně pravicové ideologie. Pro ně je charakteristické, že zastávají konspirační názory, které ve svých komunitách aktivně šíří a mají silnou podporu od ostatních členů. Nejedná se tedy o tzv. osamělé vlky, ale o jedince z etablovaných komunit (Kleinfeld, 2021). Toto je významný faktor vysvětlující jednu z nejrozšířenějších forem politického násilí v USA, masové střelby.

V případě Spojených států amerických lze zaznamenat alarmující statistiku politického násilí ve formě masové střelby. V současné době sice neexistuje jedna obecně přijímaná definice masové střelby, ale stále více obyvatel USA, médií a organizací považuje za masovou střelbu incident, při kterém je mimo střelce zraněno či zabito čtyři a více osob (Everytown, c2023). Globální statistiky k roku 2023 definují USA jako stát s nejvyšší mírou výskytu masové střelby na světě (Scaptura, Boyle 2020, s. 279).

Mezi lety 2015 až 2022 došlo na území Spojených států amerických ke 175 případům masové střelby (Everytown, c2013). Z nichž 94,4 % měli na svědomí muži. U velkého množství těchto střelců lze zaznamenat historii genderově podmíněného násilí (Scaptura, Boyle 2020, s. 279).

Při vyšetřování útoků masové střelby byla zaznamenaná aktivita několika střelců na internetových fórech, vyznačujících se šířením nenávisti k ženám. Obsahem online diskusí bylo sdílení a radikalizace postojů nepřátelského sexismu, pocitu ohrožení maskulinity a stresu z genderových rolí. Tyto názory často vedou k celé řadě nebezpečného typu chování, jakými jsou například znásilnění, domácí násilí či užívání návykových látek. Muži, kteří se cítí být ohroženi společenským pokrokem žen, projevují vůči ženám silný hněv, který v některých případech vede až k agresi a násilí (Scaptura, Boyle 2020, s. 279). Ženy jsou vykreslovány jako primární zdroje nespokojenosti a neúspěchu mužů a stávají se tak oběťmi nejprve verbální online agrese a případně následně fyzického násilí, které může nabývat i podoby masové střelby.

V lednu roku 2021 proběhl průzkum American Perspectives Survey organizace American Enterprise Institute (AEI) zaměřený mimo jiné i na politické násilí uvnitř krajní pravice. Na základě získaných dat byly definovány dvě podskupiny krajní pravice se zvýšenými tendencemi k tomuto typu násilí. První z nich jsou bílí křesťanští evangelikální republikáni a příznivci QAnon. Druhou podskupinu představují ti příznivci krajní pravice, kteří se cítí být ohroženi ženami a dalšími menšinami (Kleinfeld, 2021).

Genderově podmíněné násilí ovšem není fenoménem vyskytujícím se pouze u krajně pravicových příznivců. Jak upozorňuje Kleinfeld, pro podporu politického násilí nehraje u jedince významný vliv politická příslušnost, ale jejich míra vnitřního pocitu ohrožení a nenávisti vůči ženám. Čím intenzivnější jsou tyto postoje, tím vyšší je pravděpodobnost, že budou na základě svých negativních přesvědčení a emocí násilně jednat (Kleinfeld, 2021).

Z dostupných dat a vzorců chování je tedy patrné, že politické a genderově podmíněné násilí je vzájemně úzce provázané a neoddělitelné (Scaptura, Boyle 2020, s. 279).

3 Metodika

Tato diplomová práce vychází z kvalitativní metodologie a využívá metody komparativní studie. Výzkum je zaměřen na pět případových studií aktérů na americké krajně pravicové scéně, kterými jsou zvolená hnutí a organizace. Komparace těchto případů bude prováděna na základě dvou proměnných, kterými jsou maskulinita a přístup k násilí.

Jedním z cílů výzkumu je definovat radikální maskulinitu a stanovit, zda se vyskytuje ve vybraných amerických krajně pravicových hnutích a organizacích. Diplomová práce si dále klade za cíl zodpovědět na zadané výzkumné otázky, kterými jsou:

- Jaký charakter má maskulinita v krajní pravici v USA?
- Vůči komu se radikální maskulinita vymezuje?
- Do jaké míry plyne z radikalizace konstrukt maskulinity nebezpečí násilí?

Data využívaná v rámci komparativní studie byla získaná na základě rešerše odborné literatury, publikací neziskových organizací zaměřených na extremismus, z analýz webových stránek skupin a z informací dostupných v médiích. V rámci metody komparativní studie jsou nejdříve popsány jednotlivé případy vybraných amerických krajně pravicových hnutí a organizací se zaměřením na maskulinitu a přístup k násilí. Získaná data jsou následně na základě zadaných kritérií a aspektů komparována a výsledky jsou shrnuty v tabulkách.

3.1 Zdůvodnění výběru jednotlivých případů

Pro účely této práce bylo vybráno pět krajně pravicových hnutí a organizací působících na americké politické scéně. Konkrétně se jedná o Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries a Nationalist Social Club. Na základě analýzy odborné literatury byla tato hnutí a organizace vybrána s cílem zaměřit se na pět odlišných ideologických proudů působících uvnitř americké krajní pravice. Vybraná americká krajně pravicová hnutí a organizace budou následně popsána v samostatné kapitole.

Všechna vybraná hnutí patří mezi současné a stále aktivní skupiny. Vybrané případy mají v dnešní době silný vliv na formování americké krajní pravice a často se o nich zmiňují přední americká média. Při výběru konkrétních případů byl kladen důraz na aktuálnost

a jejich společenskou významnost. V rámci výběrů byly jako zdroje informací využity americké neziskové organizace a univerzitní centra zaměřená na problematiku pravicového extremismu. Tyto organizace disponují nejaktuálnějšími informacemi vztahujícími se ke krajně pravicovým skupinám a jejich působení, včetně násilných útoků. Jedná se o organizace Anti Defamation League (ADL), Southern Poverty Law Center (SPLC), Centrum pro mezinárodní bezpečnost a spolupráci Stanfordovy univerzity a Counter Extremism Project (CEP).

3.2 Operacionalizace

V rámci komparace jednotlivých aktérů americké krajní pravice budou primárně zkoumány a následně porovnávány dva aspekty, a to: maskulinita a přístup k násilí. Na základě komparace těchto dvou charakteristik dochází k definování radikální maskulinity.

3.2.1 Maskulinita

Pro výzkum charakteru maskulinity u pěti vybraných krajně pravicových hnutí a organizací byly definovány tři základní kategorie:

- 1) Genderové otázky a maskulinita jsou součástí diskurzu organizace
- 2) Typ sexismu dle Cas Mudda
- 3) Proti čemu se hnutí v kontextu maskulinity vymezuje

První kategorie představuje základní předpoklad pro další analýzu a mapování přístupu vybrané skupiny k otázkám maskulinity. Pokud genderové otázky a maskulinita nejsou součástí diskurzu vybraného hnutí či organizace, nelze ji dále v rámci komparace maskulinity zkoumat.

Další kategorií v rámci určení charakteru maskulinity je typologie sexismu dle Cas Mudda, který definoval dva odlišné typy sexismu, a to benevolentní a nepřátelský. Pro pochopení charakteru maskulinity je určení typu sexismu naprosto klíčové, protože poukazuje na to, jakým způsobem příznivci dané skupiny přistupují k ženám.

Pro účely vymezení charakteru maskulinity ve vybraných krajně pravicových hnutí je nezbytné sledovat, proti čemu a případně kterým skupinám se jednotlivé skupiny vymezují.

Jedná se především o další skupiny a menšiny ve společnosti. Dále může docházet také k vymezení proti myšlenkovým konceptům a směrům, jakým je například feminismus, současný genderový řád nebo sexuální výchova na školách.

Pro detailnější komparaci přístupů k charakteru maskulinity u jednotlivých hnutí a organizací je v rámci analýzy zkoumaná role ženy a muže. Ženskou a mužskou roli diplomová práce komparuje ze dvou směrů a to:

- 1) Role ženy/muže ve společnosti
- 2) Role ženy/muže v hnutí či organizaci

Při analýze role ženy a muže ve společnosti práce nepopisuje současný společenský stav, respektive, jak jej popisují jednotlivá hnutí. V tomto kontextu se jedná o definice ideálů a cílů, k jejichž dosažení by hnutí a jeho příznivci měli aspirovat.

Role ženy ve společnosti vychází z typu sexismu dle C. Mudda. Pokud je sexismus benevolentní, je důraz kladen na tradiční hodnoty a roli matky. V případě nepřátelského sexismu je cílem zbavit ženy veškeré moci. Role muže ve společnosti patří mezi otázky, kterými se jednotlivá hnutí nemusí vůbec věnovat. Důležitým faktorem je, zda samotné hnutí či organizace aspiruje na ovlivnění osobních životů svých stoupenců či zda cílí pouze na jejich členskou aktivitu.

V analýze role ženy v samotném hnutí nebo organizaci je zásadní, zda jí vůbec povaha a pravidla skupiny umožňují být členkou. Pokud ano, zkoumání je zaměřené na její klíčové funkce. U role muže v hnutí a organizaci nedochází k zamezení jeho členství, a cílem je tedy nalézt charakteristiky, vlastnosti a funkce ideálního mužského člena vybrané skupiny.

3.2.2 Přístup k násilí

Pro výzkum přístupu k násilí jednotlivých krajně pravicových hnutí a organizací bylo stanoveno pět základních zkoumaných aspektů:

- 1) Aspekt násilí patří mezi základní myšlenky hnutí
- 2) Příznivci hnutí spáchali ve jménu hnutí násilí
- 3) Forma násilí

4) Jedná se primárně o skupinové násilí nebo útok jedince

5) Jaké jsou cíle násilí

Pro kompletní analýzu všech pěti aspektů je nutné, aby násilí patřilo mezi základní myšlenky hnutí a aby členové spáchali ve jménu svého hnutí násilí. Pokud jsou oba faktory u vybrané skupiny přítomné, je možné dál sledovat, jakou formu násilí příznivci využívají. V tomto případě je analýza zaměřená na to, zda se jedná o násilí fyzické, verbální či v online prostoru a jakým způsobem ho příznivci hnutí konají.

Na základě určení formy násilí je pak možné stanovit, zda se členové hnutí dopouštějí skupinového násilí či se jedná o útoky jednotlivců. Posledním pozorovaným a následně komparovaným aspektem jsou cíle násilí. V tomto případě práce zkoumá, na jaké konkrétní skupiny a menšiny ve společnosti příznivci hnutí násilně útočí a jak velkou část populace tyto cíle tvoří.

3.2.3 Definice radikální maskulinity

Při definování radikální maskulinity diplomová práce vychází ze dvou aspektů, a to, zda jsou genderové otázky a maskulinita součástí diskurzu vybraných krajně pravicových skupin a zda se příznivci těchto skupin dopouštějí ve jménu daného hnutí či organizace násilí. K radikalizaci konstruktů maskulinity dochází v případě, že se obě tyto proměnné v daném případě vyskytují. Jedná se tedy o kombinaci maskulinního diskurzu a aktivního násilí.

V rámci výzkumu radikální maskulinity se práce dále zaměřuje na určení skupin, vůči kterým se radikální maskulinita vymezuje. V tomto případě se jedná o skupiny, které jsou určitým způsobem spojené s otázkou genderu a s ním spojené problematiky. Mezi ně se řadí například sexuální menšiny, genderové skupiny a organizace zaměřující se na podporu jejich práv.

4 Vybraná krajně pravicová hnutí a organizace

4.1 Proud Boys

Krajně pravicové hnutí Proud Boys bylo založené v průběhu prezidentských voleb v USA roku 2016 a jeho zakladatelem je Gavin McInnes. Své rozhodnutí založit hnutí Proud Boys zveřejnil v krajně pravicovém časopise Taki's Magazine. On sám hnutí označil za skupinu západních šovinistů, kteří se nehodlají omlouvat za vytvoření moderního světa a kteří touží po obnově světa, ve kterém by dívky byly dívkami a muži byli muži (ADL, 2018).

Příznivci hnutí Proud Boys se vyznačují černo žlutým oblečením a taktickými vestami. Nejčastěji nosí pánské košile značky Fred Perry a červené kšiltovky s nápisem *Make America Great Again* (ADL, 2018).

Oficiální ideologie hnutí zahrnuje misogynii, islamofobii, transfobní a protiimigrační myšlenky (ADL, 2018). Jedná se především o věrnost západní kultuře, odpor k islámu a obranu své komunity před vnějšími vlivy. Za hlavní cíle hnutí lze považovat především ukončení systému sociálních dávek, uzavření hranic a prosazování tradičních genderových rolí (Center for International Security and Cooperation, c2023).

Příznivci hnutí Proud Boys podstupují řadu iniciačních rituálů pro postupné získávání jednotlivých úrovní členství. V rámci členské hierarchie Proud Boys existují celkem čtyři stupně odrážející loajalitu jednotlivce k hnutí, na základě které se mu dostává důvěra a respekt ostatních členů. K dosažení prvního stupně členství je nutné prohlášení „*I am a Western chauvinist and I refuse to apologize for creating the modern world*“. Druhý stupeň členství je založený na skupinovém násilí, kdy se jedinec nechá dobrovolně bít ostatními členy. Jedinec je považován za člena druhého stupně, pokud i přes to, že je terčem fyzického útoku, zvládne vyjmenovat pět značek amerických snídaňových cereálií. Členové druhého stupně jsou také povinni omezit masturbaci na jednu měsíčně. Pro postup do třetí úrovně členství je nutné nechat si vytetovat logo hnutí a čtvrtého – nejvyššího stupně členství jedinec dosáhne, jakmile se ve prospěch hnutí Proud Boys dopustí násilí (Center for International Security and Cooperation, c2023).

Po lednovém útoku na kapitol po prezidentských volbách byl v září roku 2023

odsouzen celonárodní lídr hnutí Proud Boys Enrique Tarrío a s ním další tři významní představitelé z vedení hnutí: Joseph Biggs, Ethan Nordean a Zachary Rehl. Tarrío byl za svoji roli v útoku odsouzen na 22 let odnětí svobody. Doposud se nepřihlásil žádný člen hnutí, který by byl schopen Proud Boys vést na národní úrovni (The Guardian, 2023).

Od roku 2021 lze zaznamenat vyšší zaměření hnutí na lokální politiku. Tento krok lze považovat za náborovou strategii hnutí, jak skrze zaměření se na místní problémy získat nové členy. Uskupení Proud Boys se stále více angažuje v lokální politice a členové hnutí jsou dokonce součástí několika školních rad či městských zastupitelstev (Center for International Security and Cooperation, c 2023).

4.2 Oath Keepers

Krajně pravicové uskupení Oath Keepers patří mezi silně organizované skupiny americké krajní pravice. V rámci Oath Keepers existuje celonárodní hierarchie, která zahrnuje podskupiny na státní, okresní a místní úrovni, fungující pod hlavním celonárodním vedením, vyzývající své členy k mobilizaci na demonstrace a další veřejné akce (Center for International Security and Cooperation, c 2023).

Oath Keepers je významnou organizací v rámci militantního a patriotického hnutí ve Spojených státech a za svůj hlavní cíl si klade chránit americké občany před porušováním jejich práv ze strany federální vlády. Organizace byla založena v roce 2009, ve své ideologii se opírá především o historický odkaz americké revoluce a členové organizace se považují za dědice myšlenek amerických otců zakladatelů. Oath Keepers se ve své náborové strategii primárně zaměřuje na nábor bývalých, v některých případech i aktivních vojáků a příslušníků bezpečnostních složek. Název skupiny odráží přísahu bránit americkou ústavu proti všem domácím i zahraničním nepřátelům, kterou skládají příslušníci armády a policie (Lokan, Robinson, Cranshaw 2021, s. 160).

V rámci organizace existují dva druhy členství, a to plnohodnotné a přidružené. Plnohodnotným členem Oath Keepers se může stát pouze vysloužilí nebo stále aktivní vojáci a příslušníci složek integrovaného záchranného systému. Ostatní se mohou stát pouze přidruženými členy. Kromě odlišného názvu jsou ovšem rozdíly v privilegiích naprosto minimální (Lokan, Robinson, Cranshaw 2021, s. 165). V tomto případě je tedy rozdíl ve členství spíše symbolický a bez praktického významu.

Organizace Oath Keepers je také typická tím, že se aktivně zapojuje do voleb a politiky na federální, státní i místní úrovni. Členové organizace podporují kampaně vybraných politiků, účastní se demonstrací, a dokonce i sami kandidují na veřejné funkce. Ačkoliv se Oath Keepers oficiálně prezentuje jako nestranná organizace, její členové nejčastěji podporují republikánské kandidáty a sami se ucházejí o funkce jako republikáni (Lokan, Robinson, Cranshaw 2021, s.167).

V roce 2016 se organizace mobilizovala na národní úrovni s cílem podpořit kandidaturu Donalda Trumpa. Členové Oath Keepers byli národním vedením organizace vysílání na shromáždění příznivců Donalda Trumpa, s cílem zajistit jejich bezpečí. Ve volebních letech 2016 a 2020 se organizace Oath Keepers zavázala, že bude dohlížet na průběh prezidentských voleb, aby zabránila manipulacím s hlasy a dalším nezákonným praktikám (Lokan, Robinson, Cranshaw 2021, s.167). Rétorika, která spojovala obě kandidatury Donalda Trumpa v prezidentských volbách, vedla k tomu, že organizace Oath Keepers patřila mezi jednu z krajně pravicových skupin, které se v roce 2021 podílely na lednovém útoku na Kapitol.

Organizace Oath Keepers veřejně odmítá jakákoliv obvinění, že podporuje rasismus či je jakýmkoliv způsobem spojená s ideologickým směrem *white supremacy*. Oficiální pravidla organizace dokonce členství tomu, kdo obhajuje, či byl někdy členem organizace propagující diskriminaci, násilí, nenávisť vůči jakékoliv osobě na základě její rasy, národnosti, vyznání, barvě pleti nebo pohlaví, zakazuje. Z dostupných videí a fotografií ze shromáždění členů je ale patrné, že většinu tvoří bílí muži (Jackson 2020, s. 36-37).

4.3 Incel

Skupina Incel, jejíž pojmenování je složeno z anglického spojení *involuntary celibate* (v překladu nedobrovolný celibát), se postupně zformovala jako subkultura v online prostoru manoféry. Jedinci, kteří sdílí Incel přesvědčení se cítí být obětí feminismu a společenské diskriminace (Zimmerman 2022, s. 1). Online komunitu Incel tvoří nejméně 60 000 uživatelů po celém světě. Přibližně 90 % z nich je mladších 30 let a 80 % žije v Evropě nebo Severní Americe (O'Donnell, Shor 2022, s. 337).

Základní myšlenky Incel jsou založené na dvou hlavních přesvědčeních. Prvním z nich je, že ve společnosti je hodnota člověka posuzována především podle jeho vzhledu

a fyzických schopností. Na základě těchto aspektů je jedinec zařazen do společenského žebříčku, na kterém závisí jeho životní úspěch a spokojenost. Dle příznivců Incel funguje tato společenská hierarchie tak, že člověk nesplňující společenské ideály krásy nemůže být nikdy úspěšný. Druhé základní přesvědčení zastánců Incel vychází z pocitu, že tento stav uměle vytvořily a dále ve společnosti udržují ženy (Hoffman, Ware, Shapiro 2020, s. 567).

Nejvyšším postavením ve společnosti dle příznivců Incel disponují vzhledově idealizovaní muži a ženy, které jsou na Incel fórech označovány výrazy *Chads* a *Stacys*. Uprostřed společenské hierarchie se pohybují tzv. *normies* a na úplném dně společnosti jsou pak samotní příznivci Incel. Nejvíce žen přitahuje malý počet *Chads*, kteří navazují velké množství sexuálních vztahů. O *normies* má zájem jen značně malé procento žen, které jsou zároveň dle Incel velmi nepřitažlivé. Nicméně žádné ženy o příznivce Incel neprojevují zájem, a tak stoupenoci Incel nemají v tomto společenském uspořádání možnost navázat jakékoliv partnerské či sexuální vztahy (Hoffman, Ware, Shapiro 2020, s. 567).

Zastánci Incel se od *normies*, *Chads* a *Stacys* dle jejich pojetí odlišují tím, že rozpoznali toto silně diskriminační společenské uspořádání a jasně proti němu vystupují (Hoffman, Ware, Shapiro 2020, s. 567). V tomto případě jde o myšlenky typicky spojené s filosofií červené pilulky, která je v rámci prostoru manosféry velmi častá.

4.4 Kingdom Identity Ministries

Organizace Kingdom Identity Ministries patří mezi nejvýznamnější americké krajně pravicové skupiny, které propagují tzv. *christian identity* ideologii. Tato ideologie představuje soubor antisemitských a rasistických přesvědčení (Southern Poverty Law Center, c2023). Jedná se o náboženskou ideologii, jejíž zastánci věří, že běloši evropského původu jsou potomci ztracených starověkých Izraelských kmenů, které založily moderní evropské národy. Na základě této teorie jsou tedy pravými Izraelci křesťanští běloši a nikoliv Židé. Mnozí příznivci této ideologie považují Židy za satanské potomky Evy a hada, zatímco jakákoliv jiná rasa než bělošská, je považována za podřadný národ stvořený před Adamem a Evou. V rámci ideologie křesťanské identity jsou velmi častá také protivládní přesvědčení. Navzdory poměrně malému počtu příznivců ovlivňuje ideologie křesťanské identity velké množství hnutí a organizací napříč celou krajní pravici v USA (ADL, 2017).

Organizace Kingdom Identity Ministries je pro propagaci ideologie křesťanské identity klíčová od počátku 80. let 20. století. Kingdom Identity Ministries představuje největšího distributora materiálů souvisejících s křesťanskou identitou. Organizace funguje především jako nakladatelství, které prodává biblické kurzy a vydává náboženské knihy a texty (Southern Poverty Law Center, c2023).

4.5 Nationalist Social Club

Organizace National Social Club známá také pod zkratkou NSC-131 je neonacistická skupina sídlící v Nové Anglii. Organizace je také označována názvem 131 Crew, přičemž číslo 131 představuje písmena ACA. Tato zkratka označuje dva myšlenkové směry, a to antikomunismus (*Anti-Communist Action*) a antikapitalismus (*Anti-Capitalist Action*). Příznivci NSC-131 jsou přesvědčení, že současná společnost představuje systém, který je nepřátelský a silně diskriminační vůči bílé rase. Tento společenský systém je řízen Židy, jejichž cílem je zánik bílé rasy. Členové NSC-131 proti tomuto uspořádání aktivně bojují a snaží se vybudovat undergroundovou skupinu bílých mužů, kteří jsou ochotni a schopni bojovat proti nepřátelům bílé rasy (ADL, 2022).

Počet členů NSC-131 není přesně znám, ale FBI zařadila organizaci mezi nejaktivnější skupiny propagující myšlenky ideologie *white supremacy* na území státu Massachusetts. Členové NSC-131 patří, nebo dříve patřili, ke krajně pravicovým skupinám, jakými jsou The League of the South, Patriot Front, Traditionalist Worker Party, The Base, Aryan Strike Force a Nationalist Socialist Movement (Counter Extremism Project, c2023).

Organizace NSC-131 byla založena v USA ve východním Massachusetts v roce 2019, v roce 2020 byla aktivní již ve 25 amerických státech a v 5 evropských zemích. V březnu 2021 původní zastoupení NSC-131 z Massachusetts oznámilo, že oficiální a legitimní NSC-131 představuje pouze skupina v oblasti Nové Anglie, tedy v Connecticutu, Rhode Islandu, Massachusetts, New Hampshire, Maine a Vermontu (ADL, 2022).

Zakladatelem hnutí je Christopher Hood, který je do krajně pravicové americké scény aktivně zapojený již od roku 2017, kdy začal působit v Proud Boys. Před založením NSC-131 byl Hood součástí i nenávistné nacionalistické organizace Patriot Front. Jeho nespokojení s taktikou Patriot Front ho v roce 2019 přivedlo k násilné neonacistické skupině The Base, jejíž oficiálním členem se ovšem nakonec nestal, protože později roku 2019

založil NSC-131 (Southern Poverty Law Center, c2023).

Původně byla NSC-131 zaměřená především na tvorbu a propagaci vlastního graffiti v oblasti Nové Anglie (ADL, 2022). V současné době NSC-131 představuje organizaci zaměřenou na krajně pravicový aktivismus. Kromě dalšího šíření graffiti s neonacistickou tematikou patří mezi hlavní aktivity NSC-131 demonstrace zaměřené na rasové i sexuální menšiny a levicové skupiny, rozdávání letáků, ničení transparentů na budovách obsahující hesla a symboly, proti kterým se NSC-131 vymezuje. Příznivci skupiny jejich aktivitu dokumentují a následně tato videa sdílejí na sociálních sítích (Southern Poverty Law Center, c2023).

Aktivita NSC-131 je namířená primárně proti náboženským a etnickým menšinám, převážně proti Židům, imigrantům, LGBTQ+ komunitě a levicovým aktivistům (Southern Poverty Law Center, c2023).

5 Analýza maskulinity a přístupu k násilí u vybraných hnutí a organizací

5.1 Analýza maskulinity

5.1.1 Proud Boys

Již z názvu hnutí Proud Boys je patrné, že maskulinita bude v případě této organizace důležitým aspektem. Název *Proud Boys* reflektuje fakt, že hnutí tvoří pouze muži a ženy jako aktivní členky v něm nejsou vítány. Sám zakladatel hnutí Gavin McInnes označil Proud Boys za skupinu mužů, kteří požadují celospolečenský návrat k tradičním genderovým rolím z 50. let. Tedy do doby, než byla společnost a genderové role ovlivněny feminismem. McInnes uvedl, že nejvíce oceňuje ženy v domácnosti, které přijaly roli matky a vychovávají děti jako budoucnost amerického národa. Cílem každého muže by dle něj měl být rodinný vlastenecký život na předměstí (Kitts, 2022).

Tento diskurz maskulinity uvnitř hnutí Proud Boys je možné ztotožnit s C. Muddovou teorií o benevolentním sexismu. Žena je v tomto případě respektována pouze jako matka a vychovatelka budoucí generace národa. Členové hnutí Proud Boys nemají pocit, že by ženy ohrožovaly jejich sociální či mocenské postavení. Zároveň je feminismus uvnitř hnutí vnímán jako soubor myšlenek, který systematicky ničí společnost a cílem je vrátit se do historického stavu před jeho vlivem.

U hnutí je také patrný přehnaný důraz na maskulinitu a její typické charakteristiky jako je agresivita, fyzická zdatnost a schopnost bránit sebe i svou komunitu. Tento fakt je možné zaznamenat například při procesu iniciace nových členů, kdy musí jedinec nejen vykonat násilí ve jménu hnutí, ale také snést násilný útok na jeho osobu.

Členové hnutí Proud Boys zastávají homofobní myšlenky a pravidelně protestují proti veřejným LGBTQ+ akcím. Hnutí proud Boys lze označit za nejaktivnější skupinu, která se zaměřuje na online a offline útoky na LGBTQ+ aktivity. Homofobní přesvědčení bylo v rámci Proud Boys významným aspektem již od jeho založení, ale počátkem roku 2022 se aktivita příznivců hnutí v tomto směru signifikantně zintenzivnila. Tento trend vyvrcholil v červnu 2022, který členové Proud Boys v online prostoru označili jako tzv. *groomers awerness month* (Martiny, Lawrence 2023, s.9).

Pojem *groomer* je nejčastěji používán v případě sexuálních predátorů i pedofilů

a označuje osoby, které procesem tzv. groomingem systematicky připravují a vychovávají své oběti, aby je mohli v budoucnu zneužívat. Jedná se o manipulativní chování, které sexuální násilníci používají, aby získali k oběti přístup a přiměli ji souhlasit se zneužitím. V kontextu krajní pravice a LGBTQ+ komunity se tento pojem začal využívat jako způsob, jak podnítit nepřátelské dění a útoky vůči LGBTQ+ komunitě (ADL, 2022).

Hnutí Proud Boys systematicky a násilně narušuje organizované LGBTQ+ akce, které mohou jakýmkoliv způsobem dle příznivců hnutí ovlivnit děti. Nejvíce používaným narativem uvnitř hnutí je, že LGBTQ+ lidé jsou pedofilové, kteří skrze diskuse o sexuální orientaci a genderu manipulují s mladými lidmi, především s dětmi, aby zpochybňovali svou genderovou identitu a identifikovali se jako členové LGBTQ+ komunity (ADL, 2022).

5.1.2 Oath Keepers

Z dostupných zdrojů zabývajících se organizací Oath Keepers a jejich příznivců je zřejmé, že genderové otázky a problematika nepatří mezi jejich hlavní témata. Na základě oficiálních prohlášení organizace a odborných zdrojů zaměřených na Oath Keepers je možné konstatovat, že skupina se výhradně zaměřuje na ochranu americké ústavy, práva amerických občanů a odkazu otců zakladatelů.

Z fotografií a videí pořízených při akcích a setkáních členů a příznivců Oath Keepers je zřetelné, že její většinu tvoří muži (Jackson 2020, s. 36-37), a to i přesto, že ženám členství v organizaci oficiální pravidla nezakazují. Náborová strategie organizace je zcela zaměřená na veterány, vojáky a příslušníky složek integrovaného záchranného systému bez rozdílu, zda se jedná o muže či ženy.

Jak bylo zmiňováno v předchozích kapitolách, muži tvoří větší část příznivců obecně v celé krajní pravici (Blee 2020, s. 417). Tento fakt je patrný i u organizace Oath Keepers. Důvodem, proč většinu členů organizace tvoří muži i přesto, že organizace přistupuje k náboru svých členů bez genderové zaujatosti, může být zvýšený důraz na typicky maskulinní téma a aspekty. Jedná se především o schopnost aktivní obrany a použití násilí. Zároveň organizace v náboru cílí na skupinu obyvatel, kterou tradičně tvoří z naprosté většiny muži.

Organizace se v rámci svých prohlášení a oficiálních pravidel nevěnuje otázkám genderových stereotypů ani funkci rodiny či tradičním genderovým rolím. Pokud členové

Oath Keepers sdílejí misogynní či homofobní přesvědčení, nejsou v tomto myšlení aktivně podporováni ze strany organizace.

5.1.3 Incel

Incel představuje skupinu jedinců, pro které misogynie a genderové otázky nepředstavují pouze doplňující aspekt jejich ideologie, ale téma maskulinity zastává definující a naprosto zásadní charakteristiku. Charakteristickým rysem příznivců Incel je pocit oběti nejdříve vlastní genetiky, poté žen a nakonec společnosti, která je diskriminuje (Zimmerman 2022, s.2, 6). Za současné společensky znevýhodňující uspořádání Incel viní feminismus, snazší přístup k antikoncepci a znehodnocení monogamie (Zimmerman 2022, s. 7). Příznivci Incel cítí k ženám nenávist, jelikož je viní ze svých opakujících se konstantních neúspěchů s navázáním partnerských a sexuálních vztahů (Menzie 2022, s 73).

Příznivci Incel jsou přesvědčení, že ženy disponují příliš silnou mocí ve společnosti a agresivně se vymezují proti současnému genderovému řádu. Základní myšlenky Incel obsahují misogynní aspekty a nenávist k ženám. Incel tedy představuje jasný příklad myšlenek male supremacy a dle Cas Mudde nepřátelského sexismu (Mudde 2019, s. 149-150).

Působení žen uvnitř skupiny Incel její zastánci nepodporují. Pokud se žena ztotožňuje s myšlenkami Incel, tak tento fakt podle příznivců Incel pouze předstírá s cílem získání pozornosti. Dle Incel není možné, aby byla žena zastáncem skupiny, protože nedokáže žít v nedobrovolném celibátu. Pokud se žena rozhodne, že chce navázat sexuální či partnerský vztah s mužem, tak to pro ni ve společenském uspořádání není problém. Ženy tedy ze své podstaty mohou dodržovat pouze dobrovolný celibát, který ale nepředstavuje Incel (Zimmerman 2022, s. 5).

Způsobem, jakým příznivci Incel vnímají maskulinitu a společnost, se do jisté míry ztotožňuje s teorií hegemonní maskulinity. *Chads* v tomto případě představují ideální pojetí muže a jeho charakteristiky tedy představují hegemonní maskulinitu, kterou příznivci Incel obdivují a zároveň jí opovrhují (Zimmerman 2022, s.2). Incel a jeho zastánci reprezentují silně marginalizovanou maskulinitu, která se vyznačuje absencí společenského ideálu krásy a neschopností navázání sexuálních vztahů se ženami. Rozdílným aspektem v teorii hegemonní maskulinity a ideologií Incelu je náhled na ženy. Na rozdíl od teorie hegemonní maskulinity, Incel vnímá ženy jako silně mocenskou skupinu, která hegemonní maskulinitou

není dominována, ale svým chováním jí cíleně vytváří.

Hegemonní maskulinita v pojetí příznivců Incel představuje tradiční charakteristiky muže, které západní kultura považuje za atraktivní. Patří mezi ně například výška, široká ramena či fyzická kondice. Tento typ maskulinity tradičně podporuje koncept muže živitele a ochránce rodiny. Zatímco většina skupin uvnitř manoféry a i v rámci krajní pravice se snaží tento koncept maskulinity prosazovat, Incel jí naprosto odmítá a snaží se proti ní vymezit, a to i za pomoci násilí (Zimmerman 2022, s. 4-5).

5.1.4 Kingdom Identity Ministries

Na základě obsahu webové stránky Kingdom Identity Ministries lze konstatovat, že organizace zastává tradiční křesťanské hodnoty a s nimi i genderové stereotypy. Feminismus je v rámci organizace opakovaně silně kritizován, společně s právem na potrat, které je v jakékoli formě příslušníky Kingdom Identity Ministries vnímán jako vražda (New Kingdom Identity Website, c2023).

Ideální žena má být dle Kingdom Identity Ministries křesťanka, která pochází z čisté bílé rasy, vystupuje mile a má jemné ženské způsoby. Zároveň je velmi důležité, aby žena byla manželkou a primárně matkou, a to nejen vlastních bílých dětí, ale celého národa. Ženy jsou popisovány jako něžné bytosti, které byly bohem stvořeny pro muže, stejně jako byla Eva pro Adama. Muž představuje hlavu rodiny, který disponuje veškerou autoritou a jeho úkolem je rodinu finančně zajistit a ochraňovat (New Kingdom Identity Website, c2023). V tomto případě se pohled Kingdom Identity Ministries na genderové otázky do jisté míry shoduje s typologií benevolentního sexismu C. Mudda (Mudde 2019, s. 149-150).

Tento pohled na ženy se ovšem mění, pokud se jedná o ženy, které hledají své partnery mimo svou rasu. Kingdom Identity Ministries zavrhuje a hrubě odsuzují bělošské ženy, které navazují vztahy s nebílými muži. V tomto momentu se pro příznivce organizace tyto ženy stávají podřadné (Southern PovertyLaw Center, c2023).

V rámci pravidel, které Kingdom Identity Ministries zveřejňuje v rámci biblických kurzů je uvedeno, že manželství je trvalý stav, který nelze přerušit. Jediným důvodem pro rozvod může být, když byl muž ženou před sňatkem oklamán v tom, zda vyvolená žena již měla pohlavní styk před manželstvím. Muž může manželský svazek rozvázat, pokud zjistí, že jeho nová manželka není panna (Bible Law Correspondence Course, c2018).

Práva LGBTQ+ komunity jsou Kingdom Identity Ministries zcela zpochybňovány a vztahy mezi stejnopohlavními páry jsou jednoznačně odsuzovány. Zároveň se silně vymezují proti výuce sexuální výchovy ve školách, která podle Kingdom Identity Ministries vede k promiskuitě a sexuálním úchylnkám (Bible Law Correspondence Course, c2018).

5.1.5 Nationalist Social Club

Z rétoriky NSC-131 je zřejmé, že se organizace ve svých aktivitách zaměřuje pouze na muže. V rámci sdílení základních myšlenek a přesvědčení je bílá rasa často nahrazovaná termínem „bílý muž“ a obě označení jsou užívány jako synonyma.

Konkrétním příkladem takového využití je příspěvek na sociálních sítích NSC-131, obsahující text o tom, že nepřátelé NSC-131 systematicky pracují na tom, aby zabránili bílým mužům dosáhnout pocitu smysluplnosti a sounáležitosti. Příznivci NSC-131 ve vztahu k vlastní komunitě používají označení „bratrství“ a „bratrstvo“ (ADL, 2022). V tomto případě se jedná o termíny, které jsou jasně genderově vyhrazené.

Náborová strategie je zcela zaměřená na muže, jelikož propaguje genderové termíny jako bratrství a zároveň je oficiálním cílem organizace vytvořit undergroundovou skupinu bílých mužů, kteří budou schopni vést válku proti nepřátelům NSC-131. Tento fakt jasně vyhrazuje členství v organizaci pouze pro muže.

Příznivci NSC-131 se výrazně vymezují proti LGBTQ+ komunitě a akcím, které pořádá (ADL, 2022). Zde je možné nalézt shodu s hnutím Proud Boys, jelikož jejich způsob vystupování proti LGBTQ+ komunitě je velmi podobný. Jedná se o online obtěžování a výhrůžky společně s účastí na LGBTQ+ akcích, na kterých mají členové organizace za úkol zabránit jejímu konání (Souther Poverty Law Center, c2023).

NSC-131 stejně jako Proud Boys svou aktivitu proti LGBTQ+ komunitě zintenzivnili v průběhu roku 2022 a zaměřili se také na akce spojené s účastí drag queens, které označují za pedofily (Souther Poverty Law Center, c2023). Termín „drag queens“ označuje formu umění, kdy si obvykle gay muži vytvoří vlastní tzv. drag personu, se kterou vystupují. V těchto vystoupeních používají oblečení, make-up a další doplňky, které jsou tradičně vnímané jako ženské (Mann 2011, s. 794). Nelze ovšem konstatovat, že s drag uměním vystupují pouze gay muži. Drag queens představuje skupinu umělců, kteří si vytvářejí vlastní identitu za pomoci boření genderových stereotypů, překonání genderových hranic a kritiky

tradičního pojetí genderu (Greaf 2016, s. 656).

Organizace NSC-131 své členy často mobilizuje na akce pod záminkou ochrany dětí. Většina z nich je v kontextu LGBTQ+ akcí, ale jedná se i o obranu bílých dětí v rámci školského systému. Například v roce 2022 příznivci NSC-131 protestovali proti mateřské škole, ve které údajně pracovala učitelka propagující protibělošské myšlenky, kterými se snažila ovlivnit své žáky (ADL, 2022).

V rámci NSC-131 se zatím nevytvořil jasný diskurz, který by se přímo věnoval genderovým otázkám, jako je například postavení a role žen ve společnosti. Přesto je ale zřejmé, že maskulina je pro NSC-131 významným ideologickým aspektem, a to například ve formě čistě mužského členství, používání rétoriky obsahující genderově vyhraněné termíny a idealizaci tradičně mužských charakteristik.

5.2 Analýza přístupu k násilí

5.2.1 Proud Boys

Aspekty násilí jsou v rámci hnutí Proud Boys velmi silné. Význam násilí je například jasně patrný u iniciace nových členů a členské hierarchie, kdy nejvyššího stupně členství lze dosáhnout pouze skrze vykonání násilného činu. Zde se jedná o jasné podněcování k násilí, které se zároveň opírá i touhou po pocitu sounáležitosti a pocitu uznání od ostatních, který je velmi častý u mladých mužů. S dosažením nejvyššího čtvrtého stupně se jedinci dostane od ostatních členů ten největší respekt a důvěra.

Od roku 2018, kdy byl zaznamenán první násilný útok, se členové hnutí Proud Boys pravidelně dopouštějí cíleného násilí. Převážně se jedná o útoky proti levicovým demonstrantům a v posledních letech i LGBTQ+ komunitě. Cílem jsou především skupiny, které symbolizují jakýkoliv typ hrozby pro samotné hnutí a jeho členy (Kriner, Lewis, 2021).

Členové hnutí proud Boys vnímají násilí jako nástroj k prosazování své politické agendy. Jedná se především o účast na demonstracích a veřejných akcích, na kterých členové hnutí aktivně vyvolávají potyčky. Tyto aktivity jsou uvnitř hnutí považovány za mobilizaci proti nepřátelským skupinám (Kriner, Lewis, 2021).

Hnutí Proud Boys se společně s dalšími krajně pravicovými skupinami a příznivci Donalda Trumpa zúčastnilo útoku na Kapitol s cílem zabránit potvrzení vítězství Joea

Bidena v prezidentských volbách, které se konaly v roce 2020. Není přesně známo kolik členů Proud Boys se útoku toho dne zúčastnilo, ale více než 60 z nich bylo zapojeno do šifrovaného komunikačního kanálu známého jako *Boots on the Ground*, který sloužil ke komunikaci před útokem a během něj. Z dostupných videozáznamů je možné pozorovat, že členové hnutí patřili mezi první výtržníky, kteří se skrze rozbitá okna do Kapitolu dostali a následně pokračovali do budovy s cílem násilně zastavit probíhající schůzi kongresu. V následujících měsících se členové Proud Boys zapojili do množství lokálních konfliktů a hnutí bylo v tomto období vůbec neaktivnější od dob svého založení. Jen v roce 2021 se hnutí zúčastnilo nejméně 114 veřejných akcí (Center for International Security and Cooperation, c 2023).

V roce 2022 se členové Proud Boys začali ve svých útocích zaměřovat primárně na LGBTQ+ komunitu, potratové kliniky a protesty spojené s podporou práva žen na potrat. Od července 2022 se členové Proud Boys zúčastnili 27 akcí zaměřené na potratovou problematiku, což představuje 160% nárůst oproti předchozímu roku. Útoky namířené proti LGBTQ+ komunitě jsou především akce, na kterých vystupují drag queens (Center for International Security and Cooperation, c 2023).

5.2.2 Oath Keepers

Organizace Oath Keepers se v rámci své historie několikrát zapojila do násilných konfliktů. Organizace a její členové propagují vlastní formu občanské hlídky, která na různých protestech a veřejných událostech poskytuje účastníkům ozbrojenou ochranu. Jedná se o občanské hlídky, které nejsou spojené s žádnou státní institucí a orgánem (Southern Poverty Law Center c2013).

Národní vedení organizace a ani její členové výslovně nenabádají k aktivnímu použití násilí, ale zároveň se přímo nevymezují proti konfliktu. Tyto případy jsou vždy spojené s obranou vůči federální vládě a státním institucím, které svým chováním narušují práva amerických občanů. V tomto případě je dle organizace aktivní násilí možné použít, když všechny ostatní formy odporu selžou. Organizace Oath Keepers se pravidelně dostává do situací, ve kterých může dojít k otevřenému konfliktu mezi jejími členy a příslušníky amerického bezpečnostního sboru (Jackson 2020, s.92).

Některé z těchto situací vyústily v násilné střety mezi oběma stranami a některé sloužily ze strany Oath Keepers jako demonstrace síly a schopnosti mobilizace. Zakladatel

hnutí Stewart Rhodes uvedl, že jedním z cílů organizace je, aby se její členové angažovali v místních komunitách, kde by měli vytvořit a vycvičit sousedské hlídky, aby američtí občané vzali zpět do svých rukou obranu a svou bezpečnost (Souther Poverty Law Center c2023).

Skrze sociální sítě a webovou stránku Oath Keepers byly oficiálně zveřejňovány výzvy k akci, které mobilizovaly členy organizace na konkrétní aktivity a události (Southern Poverty Law Center c2023). Například v roce 2014 se příslušníci Oath Keepers připojili k aktivistům z celého území USA při ozbrojeném střetu s agenty amerického Úřadu pro správu půdy ve městě Bunkerville na podporu Clivena Bundyho. Cílem bylo zabránit úřadům, aby zabavily Bundymu jeho půdu a majetek z důvodu neplacení daní. V roce 2016 se členové Oath Keepers zúčastnili okupace rezervace Malheur Wildlife Refuge v Oregonu na protest proti odsouzení dvou mužů ze žhářství. Národní vedení Oath Keepers zajistilo zřízení ozbrojených hlídek na podporu okupantů. Členové organizace také opakovaně zajišťovali ochranu majitelům podniků v období pandemie nemoci COVID-19, kteří provozovali své služby i přes zákaz vlády (Center for International Security and Cooperation, c 2023).

Členové Oath Keepers se zúčastnili útoku na Kapitol v lednu roku 2021. Více než dvacet příslušníků organizace, kteří se zapojili do násilného protestu, byli obviněni ze spiknutí a maření úředního rozhodnutí. Jedenáct členů včetně zakladatele hnutí Stewarta Rhodese bylo v lednu 2022 obviněno ze zločinů proti státu (Southern Poverty Law Center, c2023). Stewart Rhodes byl za svoji roli v tomto útoku, jako zakladatel a vůdce organizace, porotou odsouzen na 18 let odnětí svobody (New York Times, 2023).

5.2.3 Incel

Podpora násilí je na online fórech Incel všudypřítomná a násilí vůči ženám je obecně považováno za přijatelné. V rámci manoféry příznivci Incel legitimizují násilí, které primárně vnímají jako pomstu za společenskou křivdu. Použití násilí je tedy v této skupině obecně přijímané jako užitečné a spravedlivé (O'Donnell, Shor 2022, s. 337).

Uživatelé Incel fór svou nespokojenost a frustraci nejčastěji projevují ve formě online výhrůžek a nenávistných komentářů, jejichž cílem jsou primárně ženy. Menší množství zastánců Incel svou nenávist přenáší i mimo online prostor, kde se dopouští masového násilí (ADL, 2023).

Jedním z prvních útoků, které jsou se skupinou Incel spojovány se stal v květnu 2014, kdy poblíž kampusu Kalifornské univerzity Eliot Rodger zastřelil 6 žen, 14 dalších lidí vážně zranil a následně se ve svém autě zastřelil. Rodgers před tímto útokem zveřejnil vlastní manifest a video, v němž obviňoval ženy ze svého neštěstí. Ve videu se označil za tzv. *supreme gentleman*. Tento pojem, jeho manifest a samotné provedení střelby sloužilo jako inspirace pro řadu dalších podobně motivovaných útoků (ADL, 2023). V dubnu 2018 najel 25letý Alek Misassian dodávkou do skupiny chodců v centru Toronta a zabil 10 lidí a 16 zranil. Před útokem zveřejnil na Facebooku příspěvek, v němž se prohlásil za příslušníka skupiny Incel (O'Donnell, Shor 2022, s. 337). V roce 2018 útočil i Scott Paul Bejerle na Floridě v Hot Yoga studiu, kde postřelil 6 žen, z toho dvě smrtelně a následně na místě zastřelil i sám sebe. I v tomto případě se vyšetřovatelům podařilo spojit střelce s Incel skupinou na základě jeho předchozí online aktivity (ADL, 2023).

S rostoucím povědomím veřejnosti a bezpečnostních orgánů o skupině Incel a jejich příslušníků se daří odhalovat potenciální útoky s dostatečným předstihem, i přesto ovšem zůstává násilí spojené s Incel bezpečnostní hrozbou. Jen v roce 2020 americké úřady zatkly pět příslušníků Incel za plánování násilného útoku (ADL, 2023).

5.2.4 Kingdom Identity Ministries

Ideologie křesťanské identity a s ní spojená krajně pravicová hnutí byla zodpovědná za velké množství násilných útoků v 80. a 90. letech 20. století. Nejaktivnějším hnutím v tomto směru bylo Phineas Priesthood, které od svého založení v roce 1990 zapříčinilo několik násilných útoků vůči rasovým menšinám, homosexuálům a odpůrcům potratů (ADL, 2017).

Ačkoliv se organizace Kingdom Identity Ministries věnuje především propagaci myšlenek křesťanské identity, existují případy, kdy se zaměřila i na šíření propagandy zaměřené na ideologii *white supremacy*. V rámci této aktivity se organizace spojila s násilnými hnutími, které tuto ideologii zastávají jako například The Order, které bylo aktivní převážně v 80. letech (Southern Poverty Law Center, c2023).

V rámci Kingdom Identity Ministries je koncept násilí diskutován převážně v situaci, kdy bělošský bojovník brání svoji rasu. V tomto případě je násilí povoleno, a dokonce může být i bohem posvěceno, pokud je cílem útoku jedinec, co svým výběrem sexuálního partnera tzv. smíchal dvě rasy. Tento princip je založený na příběhu z knihy Numeri o Izraelitovi

jménem Phineas, který zabil svého přítele za to, že si vybral milenku z jiného kmene (Souther Poverty Law Center, c2023).

Z hlediska nebezpečí násilí je u Kingdom Identity Ministries možné pozorovat hrozbu především u přenesení základních myšlenek organizace do jiných krajně pravicových hnutí, které jsou ze své podstaty značně agresivnější než Kingdom Identity Ministries. Jedná se tedy spíše o nebezpečí ovlivnění jiných subjektů krajní pravice, které mohou silně inklinovat k násilí.

5.2.5 Nationalist Social Club

Mezi hlavní myšlenky organizace NSC-131 patří přesvědčení o společenském útoku proti bílé rase, ve kterém hrozí její kompletní vymizení. Příznivci NSC-131 tento konflikt vnímají jako válku a sami se považují za vojáky, kteří za pomoci organizované násilné činnosti zabrání vymření bílé rasy. Příznivci NSC-131 jsou připraveni použít násilí vůči svým nepřátelům, mezi které patří zejména Židé, LGBTQ+ komunita, rasové menšiny, levicové skupiny a skupina tzv. *anti-whites*. Za *anti-whites* příznivci NSC-131 považují příslušníky bílé rasy, kteří svým chováním ohrožují bílou rasu a podporují její nepřátele (ADL, 2022).

V rámci náborové strategie NSC-131 slibuje organizace jedincům za připojení se do této války pocit bratrství a životního naplnění. Zároveň NSC-131 uvádí, že účast v této válce v sobě nese odkaz představující boj za lepší budoucnost (ADL, 2022). Organizace NSC-131 tedy cílí na touhu po pocitu sounáležitosti a životnímu smyslu. Představa bratrů sjednocených v boji proti nepřátelům může pro jedince zažívající krizi identity či silnou nespokojenost se současnou společností představovat atraktivní příležitost, jak svou frustraci řešit.

Organizace NSC-131 ve svém boji proti nepřátelům využívá především taktiky obtěžování a protestů. Jeden z příkladů aktivity NSC-131 je z roku 2021, kdy členové NSC-131 uspořádali demonstraci před památníkem holocaustu v Bostonu, kde distribuovali neonacistickou propagandu (ADL, 2022).

Obtěžování se příznivci NSC-131 dopustili například i v roce 2022, kdy na svých sociálních sítích zveřejnili výzvu k akci proti profesorovi z New Hampshire University, který se údajně pokoušel normalizovat pedofilii. NSC-131 zveřejnila telefonní čísla univerzity

a katedry, s cílem zahlcení těchto linek stížnostmi na profesora. V prostoru kolem univerzity byly také členy NSC-131 rozvěšené letáky s fotkou profesora, které ho označovaly za pedofila (ADL, 2022).

V roce 2022 zaměřili příznivci NSC-131 své aktivity na LGBTQ+ komunitu napříč celou Novou Anglií. Tyto útoky probíhaly jak v online prostoru, tak i přímo na akcích organizovaných LGBTQ+ komunitou. Online útoky probíhaly především ve formě nenávistných komentářů a výhrůžek. Přítomnost NSC-131 příznivců na LGBTQ+ akci byla doprovázena hrubými urážkami, distribucí homofobních a transfobních letáků, skandováním neonacistických hesel a používáním nacistických gest např. nacistický pozdrav vztyčením pravé ruky (Southern Poverty Law Center, c2023).

V reakci na opakovanou přítomnost NSC-131 na LGBTQ+ akcích se zmobilizovali jedinci podporující akce LGBTQ+ komunity, kteří svou přítomností dávali jasně najevo, že nesouhlasí s myšlenkami NSC-131. Tyto situace pak často vedly k opakovaným násilným střetům mezi oběma skupinami (Southern Poverty Law Center, c2023).

6 Shrnutí a komparace

6.1 Charakter maskulinity

Pro pozorování charakteru maskulinity u pěti vybraných krajně pravicových hnutí a organizací, byla vytvořena Tabulka 1 a Tabulka 2.

Tabulka 1 Charakter maskulinity ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích v USA

	Genderové otázky a maskulinita jsou součástí diskurzu organizace	Typ sexismu dle Cas Mudda	Proti čemu se hnutí v kontextu maskulinity vymezuje
Proud Boys	Ano	benevolentní	LGBTQ+ (výrazněji drag queens) Feminismus Právo na potrat
Oath Keepers	Ne	-	-
Incel	Ano	nepřátelský	Feminismus Ženy Muži mimo hnutí Incel Současný genderový řád
Kingdom Identity Ministries	Ano	benevolentní	LGBTQ+ Feminismus Právo na potrat Rozvod manželství Sexuální výchova ve školách Smíšená rasová partnerství
Nationalist Social Club	Ano	-	LGBTQ+ (výrazněji drag queens)

Zdroj: Autorka

Jak je patrné z Tabulky 1, z celkových pěti krajně pravicových hnutí a organizací, která byla v rámci této práce zkoumána, se většina z nich genderovým otázkám věnuje a patří do jejich diskurzu. Jediným hnutím, u kterého nelze tento diskurz jasně definovat, je Oath Keepers. U této organizace tudíž není možné dále charakterizovat typ sexismu nebo určit proti komu se organizace v kontextu maskulinity vymezuje.

U dvou z pěti pozorovaných skupin bylo možné zaznamenat prvky benevolentního sexismu, a to konkrétně u Proud Boys a Kingdom Identity Ministries. V obou případech je v rámci pojetí maskulinity kladen důraz na tradiční hodnoty a dodržování jasně vymezených genderových rolí. Zároveň je pro obě skupiny významným prvkem rodinný aspekt. Dle

zakladatele Proud Boys by mělo být životním cílem každého člena rodinný vlastenecký život. Pro Kingdom Identity Ministries je rodina naprosto zásadním tématem, kterému se věnují ve většině svých publikací.

V případě Kingdom Identity Ministries lze zaznamenat rozdíl proti ostatním skupinám, a to v počtu aspektů, vůči kterým se vymezuje. Základním ideologickým východiskem je pro Kingdom Identity Ministries křesťanství ve formě *christian identity*, obsahující soubor antisemitistických a rasistických přesvědčení. Kombinace diskurzu maskulinity a ideologie *christian identity* vede k podstatně většímu množství netolerantních myšlenek a názorů, které se odráží právě v počtu skupin a aspektů, které příznivci Kingdom Identity Ministries vnímají jako nepřijatelné.

V rámci komparace vybraných krajně pravicových hnutí a organizací byla definována pouze jedna skupina, kterou charakterizuje nepřátelský sexismus a tím je Incel. Jedná se o skupinu zastávající jasný negativní postoj vůči ženám, současnému genderovému řádu a mužům, kteří nejsou součástí Incel. V porovnání s ostatními skupinami se v případě Incel jedná o značně široké vymezení, které zahrnuje většinu společnosti, zatímco ostatní analyzované skupiny disponují poměrně specifickým vymezením vůči menším skupinám.

V případě NSC-131 lze zaznamenat diskurz maskulinity v podobě silné maskulinní rétoriky, kdy je v rámci NSC-131 kladen důraz na bratrství a primárním cílem je vytvoření undergroundové sítě bílých mužů, schopných bojovat proti nepřítelům. Ze získaných dat o skupině NSC-131 je zřejmé, že je členství vyhrazeno pouze pro muže, nicméně zde nelze zaznamenat zaměření na genderové otázky a popsat obecný přístup skupiny k ženám společně s jejich rolí ve společnosti. Jedná se tedy o krajně pravicovou skupinu, která se primárně nezaměřuje na genderová témata, ale maskulinní diskurz uvnitř skupiny je vytvářen přístupem ke členství a všeobecnou rétorikou.

Tabulka 2 Přístup k roli ženy a muže ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích v USA

	Role ženy		Role muže	
	Ve společnosti	V hnutí	Ve společnosti	V hnutí
Proud Boys	Zastává tradiční ženskou roli a hodnoty Matka vlastních dětí a amerického národa	Nemůže být členem	Zastává rodinný a vlastenecký život	Důraz na maskulinitu Agresivita Fyzická zdatnost Schopnost bránit sebe a svou komunitu
Oath Keepers	Není specifikováno	Není specifikováno	Není specifikováno	Organizace se v náborové strategii zaměřuje na skupinu, kterou tvoří primárně muži
Incel	Naprostě podřízená muži	Nemůže být členem	Vymezení se proti tradičnímu konceptu maskulinity	Dodržuje nedobrovolný celibát Cítí se být obětí vlastní genetiky, feminismu a společenské diskriminace
Kingdom Identity Ministries	Příslušnice čisté bílé rasy Zastává tradiční ženskou roli a hodnoty Matka vlastních dětí a bělošského národa Něžná bytost stvořená bohem pro muže	Není specifikováno	Hlava rodiny Disponuje autoritou Finančně zajišťuje rodinu Zajišťuje ochranu rodiny	Není specifikováno
Nationalist Social Club	Není specifikováno	Nemůže být členem	Není specifikováno	Člen bělošské underground skupiny, který je ochoten a schopen bojovat proti nepřátelům bílé rasy

Zdroj: Autorka

Při srovnání jednotlivých krajně pravicových skupin na základě přístupu k genderovým rolím je možné zaznamenat podobnost mezi Proud Boys a Kingdom Identity Ministries. Tento myšlenkový průnik je viditelný v přístupu organizací k roli žen a mužů ve společnosti, protože odráží typologii sexismu dle C. Mudda, jenž byl u obou hnutí charakterizován jako benevolentní. Zásadní rozdíl mezi těmito dvěma skupinami je ovšem fakt, že Kingdom Identity Ministries nedefinuje roli ženy a muže uvnitř organizace. Zatímco Proud Boys jsou k genderovým rolím uvnitř hnutí jasně vymezeni. V přístupu k genderovým rolím u Kingdom Identity Ministries je možné opět zaznamenat vliv ideologie *christian identity*, kdy je k benevolentnímu sexismu přidán význam rasy a náboženství.

Další skupinou, která se v přístupu k genderovým rolím zaměřuje také na rasu je NSC-131, která si klade za cíl vytvořit uskupení bílých mužů, kteří budou schopni ve jménu NSC-131 bojovat proti nepřítelům. Na základě tohoto cíle je tudíž nemožné, aby se součástí hnutí stala žena. Členství v NSC-131 je tedy vyčleněné pouze pro muže, podobně jako je tomu v případě Proud Boys a Incel.

Incel se jako jediná vybraná krajně pravicová skupina vyznačuje nepřátelským typem sexismu a tento fakt se také odráží v jeho přístupu k genderovým rolím. Příznivci Incel se jasně vymezují proti současnému stavu společnosti a usilují o kompletní změnu genderového řádu. V ideální společnosti by měla být žena naprosto podřízená muži, a ten by se měl vymezit vůči tradičnímu konceptu maskulinity, který je přijímán ve společnostech západní kultury.

Organizace, která se obecně nevěnuje genderovým rolím ve společnosti ani uvnitř skupiny je Oath Keepers. V tomto případě je možné v rámci genderové tematiky zaznamenat pouze fakt, že skupina, na kterou Oath Keepers ve své náborové strategii cílí, je tvořena primárně muži.

Společným znakem pro všechna vybraná hnutí a organizací je, že se v rámci svého diskurzu nevěnují ženské roli uvnitř hnutí, a ve třech případech bylo dokonce ženské členství zakázáno. Žádná z vybraných skupin se tedy v rámci svého fungování nezaměřuje ve své náborové strategii na ženy a pokud se žena stane členkou vybrané organizace, není její role jasně definována.

6.2 Radikální maskulinita a nebezpečí násilí

Pro definování a následné srovnání radikální maskulinity ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích je významným aspektem násilí páchané ve jménu organizace a jejich myšlenek. Pro účely komparace přístupu a charakteru násilí u vybraných případů byla vytvořena Tabulka 3.

Tabulka 3 Charakter násilí ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích v USA

	Aspekt násilí patří mezi základní myšlenky hnutí	Příznivci hnutí spáchali ve jménu hnutí násilí	Forma násilí	Skupinové násilí nebo útok jedince	Cíle násilí
Proud Boys	Ano	Ano	Násilné demonstrace a protesty Online a offline obtěžování	Skupinové násilí	Levicový demonstranti LGBTQ+ komunita Skupiny vystupující proti D. Trumpovi Potratové kliniky a protesty spojené s právem na potrat
Oath Keepers	Ano	Ano	Násilné demonstrace a protesty Vlastní forma občanských hlídek	Skupinové násilí	Politické elity Skupiny vystupující proti D. Trumpovi Federální vláda Jedinci a skupiny vystupují proti právům stanovených v americké ústavě
Incel	Ano	Ano	Online výhrůžky a nenávistné komentáře. Masové útoky	Útok jedince	Ženy Muži mimo Incel
Kingdom Identity Ministries	Ne	Ne	-	-	-
Nationalist Social Club	Ano	Ano	Násilné demonstrace a protesty Online a offline obtěžování	Skupinové násilí	LGBTQ+ komunita Levicový demonstranti Židé Anti-whites Instituce podporující skupiny, které NSC-131 vnímá jako své nepřátele

Zdroj: Autorka

Výsledky analýzy odhalily, že z pěti vybraných krajně pravicových hnutí a organizací pouze jedna skupina nemá ve svých základních přesvědčeních prvky násilí a jejíž příslušníci tedy ani nespáchali násilí ve jménu svého hnutí. Tímto případem je Kingdom Identity Ministries, kde primárním cílem je distribuce materiálů propagující ideologii *christian identity*. V rámci této skupiny ovšem hrozí nebezpečí ovlivnění jiných krajně pravicových skupin myšlenkami *christian identity*. Kombinace podstatně agresivnějších a dobře organizovaných skupin s rasistickými a misogynními idejemi propagovanými skrze materiály Kingdom Identity Ministries by mohla představovat vysoké bezpečnostní riziko.

Organizace Oath Keepers, Proud Boys a NSC-131 představují z vybraných hnutí a organizací případy, které se dopouštějí skupinového násilí. Zároveň je možné u všech třech skupin sledovat určitou podobnost ve formě konaného násilí. V těchto třech případech se příznivci skupin účastní násilných demonstrací a protestů. Proud Boys a NSC-131 se dokonce ve formě násilí shodují, přičemž se s již zmíněnými demonstracemi dopouštějí také online a offline obtěžování.

Násilné chování Proud Boys a NSC-131 je velmi podobné, a to jak v jeho formě, tak i v cílech. Například v útocích na LGBTQ+ komunitu skupina NSC-131 v podstatě plně kopíruje schémata chování příznivců Proud Boys. Jedná se o útoky mířené na akce, kde dle příznivců skupin působí *groomers*, kteří se svými praktikami snaží ovlivnit děti. Obě skupiny považují příslušníky LGBTQ+ za pedofily a dosavadním vrcholem jejich útoků se stal červen 2022 (Martiny, Lawrence 2023, s.9). Dalším společným terčem násilí pro Proud Boys a NSC-131 jsou levicový demonstranti, se kterými se velmi často dostanou do konfliktu právě při LGBTQ+ protestech. Důvodem, proč je ve svém přístupu k násilí NSC-131 podobná Proud Boys může být fakt, že zakladatel NSC-131 Christopher Hood byl před založením vlastní skupiny členem Proud Boys (Southern Poverty Law Center, c2023).

V případě Oath Keepers je možné najít další shodu s Proud Boys v cílech násilí, a to ve formě skupin vystupujících proti Donaldu Trumpovi. V době prezidentské kampaně Trumpa patřili Oath Keepers a Proud Boys k hlavním krajně pravicovým skupinám, které na akcích pro jeho voliče zajišťovali ochranu. Obě skupiny se zapojily do lednového útoku na Kapitol v roce 2021. Osobnosti z vedení Oath Keepers i Proud Boys byly za tento útok v roce 2023 odsouzeny (The Guardian, 2023; New York Times, 2023). Oath Keepers se v rámci forem násilí od Proud Boys i NSC-131 liší v případě vytváření vlastních občanských

hlídek, které mají za cíl chránit americké občany před zkorumpovanou federální vládou a politickými elitami.

V rámci pozorování různých forem násilí u vybraných krajně pravicových hnutí a organizací byly u třech skupin zaznamenány případy využití online prostoru k obtěžování, vyhrožování a sdílení nenávistných komentářů. V tomto případě se jedná o Proud Boys, Incel a NSC-131. Skupiny NSC-131 a Proud Boys využívají sociální sítě k online obtěžování svých cílů, které následně přenášejí i do offline prostoru. Nejvýraznější skupinou, na kterou tímto způsobem cílí je LGBTQ+ komunita. V případě Incel se jedná především o sdílení nenávistných komentářů a příspěvků, společně s výhružkami násilí.

Incel působí převážně v prostředí manospféry a proto je většina jeho forem násilí spojená s online prostředím. V komparaci jednotlivých případů krajně pravicových hnutí a organizací představuje Incel jedinou skupinu, která v rámci forem násilí využívá masových útoků, především masové střelby. Z této formy násilí následně plyne i fakt, že příznivci Incel konají útoky jako jednotlivci nikoliv ve skupině a násilí cílí na většinovou společnost se zaměřením převážně na ženy.

V rámci definice radikální maskulinity byla vytvořena Tabulka 4, která shrnuje nálezy z předchozích tabulek a přímo určuje, která z vybraných komparovaných hnutí a organizací obsahuje radikální maskulinitu.

Tabulka 4 Radikální maskulina ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích v USA

	Genderové otázky a maskulinita patří mezi základní myšlenky hnutí	Příznivci hnutí spáchali ve jménu hnutí násilí	Radikalizace konstruktů maskulinity	Vůči kterým skupinám se radikální maskulinita vymezuje
Proud Boys	Ano	Ano	Ano	LGBTQ+ komunita Potratové kliniky a protesty spojené s právem na potrat
Oath Keepers	Ne	Ano	Ne	-
Incel	Ano	Ano	Ano	Ženy Muži mimo Incel
Kingdom identity Ministries	Ano	Ne	Ne	-
Nationalist Social Club	Ano	Ano	Ano	LGBTQ+ komunita

Zdroj: Autorka

Jako skupiny obsahující radikální maskulinitu byly označeny Proud Boys, Incel a NSC-131. V případě Oath Keepers nelze hovořit o radikalizaci konstruktů maskulinity, a to i přesto, že příznivci organizace konají násilí. Důvod je ten, že genderové otázky a maskulinita nejsou součástí diskurzu organizace. Druhým případem, kde nebyla v rámci skupiny definována radikální maskulinita je Kingdom Identity Ministries. Tato organizace se narodila od Oath Keepers zaměřuje na genderové otázky i maskulinitu, ale nesplnila kritérium násilí a jedná se tedy o přesný opak případu Oath Keepers.

Radikální maskulinita se u skupiny Incel vymezuje v podstatě proti celé společnosti, vyjma příznivců Incel. Násilí je cílené na společnost, která svým rozložením silně diskriminuje členy Incel. Ti se za pomoci útoků snaží o změnu genderového řádu a fungování současné západní společnosti.

V případě Proud Boys a NSC-131 lze pozorovat shodu v případě vymezení vůči LGBTQ+ komunitě. Jak již bylo popsáno v Tabulce 3, způsoby útoků na LGBTQ+ komunitu jsou v obou případech velmi podobné. Skupina Proud Boys se v rámci radikalizace konstruktů maskulinity dále ještě vymezuje proti potratovým klinikám a protestům spojených s právem na potrat.

Z kombinace maskulinního diskurzu uvnitř krajně pravicových hnutí a schopnost společně s ochotou aktivně konat ve jménu skupiny násilí, může plynout poměrně velké bezpečnostní riziko. Primárně se jedná o skupinové násilí a nenávistné chování na internetu, které příznivci krajně pravicových hnutí cílí na skupiny, které nejsou v souladu s jejich genderovými přesvědčeními.

Z pěti zkoumaných skupin byla u třech nalezena přítomnost radikalizace konstruktů maskulinity. V případě NSC-131 a Proud Boys je forma násilí velmi podobná a zároveň jejich příznivci sdílí i hlavní cíl jejich útoků spojených s radikální maskulinitou a tou je LGBTQ+ komunita. V případě skupiny Proud Boys patří LGBTQ+ komunita mezi primární cíle od počátku roku 2022.

V útocích vůči LGBTQ+ komunitě je alarmující pozorovat intenzitu radikalizace příznivců krajně pravicových skupin. Jako příklad lze uvést skupinu Proud Boys, jejíž příznivci navýšili počet útoků na LGBTQ+ komunitu v průběhu roku 2022 o 160 % v porovnání s předchozím rokem (Center for International Security and Cooperation, c2023). V reakci na nárůst agrese Proud Boys a NSC-131, se zmobilizovala komunita podporující LGBTQ+, která se snaží narušit činnost krajně pravicových skupin za pomoci kontraprotestů a poskytování ochrany míst, kde se akce konají. Tato strategie ale vede k častějším střetům mezi jednotlivými skupinami a k další eskalaci násilí, protože vyšší pravděpodobnost násilného střetu burcuje příznivce Proud Boys a NSC-131 k většímu počtu přítomných členů i vyšší intenzitě útoků.

Z radikalizace konstruktů maskulinity v případě skupiny Incel plyne nebezpečí pro celou společnost. Příznivci Incel se svými útoky snaží narušit současný stav společnosti a kompletně změnit její genderový řád. Cílem útoků jsou primárně ženy a následně všichni muži, kteří nejsou součástí Incel. Formy útoků, které příznivci Incel vybírají nasvědčují tomu, že primárním záměrem útočníků je zranit a zabít co největší počet osob.

Nebezpečí radikalizace konstruktů maskulinity ovšem nepředstavují pouze násilné útoky. Všechny skupiny, které diplomová práce označila za organizaci či hnutí obsahující radikální maskulinitu, využívají ke svým násilným aktivitám online prostor. Genderově motivovaná násilí na internetu představují v aspektu radikální maskulinity reálné nebezpečí, protože vedou ke zhoršení forem násilí. Nenávistné komentáře a online obtěžování podporují misogynii i genderovou nenávist, která je příčinou silnější radikalizace konstruktů

maskulinity (Donato, Eslen-Ziya, Mangone 2022, s. 406).

Závěr

Cílem této diplomové práce bylo zaměřit se na charakter maskulinity uvnitř americké krajní pravice a odhalit jaké nebezpečí plyne z radikalizace konstruktů maskulinity. V rámci kvalitativního výzkumu bylo komparováno pět amerických krajně pravicových hnutí a organizací. Vybranými skupinami byly: Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries a Nationalist Social Club. Jednotlivá hnutí a organizace byla porovnávána na základě jejich přístupu k násilí a maskulinitě. Zdrojem pro tuto analýzu byly především informace získané prostřednictvím amerických neziskových organizací, které se zaměřují na tematiku extremismu a krajní pravice, odborné literatury a v některých případech i webové stránky vybraných krajně pravicových organizací.

Konkrétní skupiny byly vybrány s cílem zaměřit se na co nejširší ideologické spektrum americké krajní pravice. Vzhledem k limitům diplomové práce ovšem nebylo možné věnovat se všem ideologickým směrům. Základním kritériem pro výběr skupin byla aktuálnost, a z tohoto důvodu byly vybrány organizace a hnutí, které jsou v současné době stále aktivní. Pro tuto diplomovou práci byly stanovené tři výzkumné otázky:

- Jaký charakter má maskulinita v krajní pravici v USA?
- Vůči komu se radikální maskulinita vymezuje?
- Do jaké míry plyne z radikalizace konstruktů maskulinity nebezpečí násilí?

Pro nalezení odpovědí na výzkumné otázky bylo klíčové definovat radikální maskulinitu. V rámci operacionalizace bylo stanoveno, že k radikalizaci konstruktů maskulinity dochází v případě, kdy jsou genderové otázky a maskulinita součástí diskursu vybrané skupiny a zároveň pokud se její příznivci dopustili ve jméno daného hnutí či organizace násilí. Jako skupiny obsahující radikální maskulinitu byly v diplomové práci označeny Proud Boys, Incel a NSC-131.

Odpověď na první výzkumnou otázku lze nalézt v kapitole 6.1. Charakter maskulinity vychází z Tabulky 1 a Tabulky 2, které se přímo na charakter maskulinity u vybraných krajně pravicových hnutí a organizací zaměřují. Druhá a třetí výzkumná otázka na téma radikální maskulinita je rozpracovaná v rámci Tabulky 4. V případě Proud Boys se jedná o násilné vymezení vůči LGBTQ+ komunitě a potratovým klinikám, společně s protesty spojenými s právem na potrat. NSC-131 se stejně jako Proud Boys vymezuje proti LGBTQ+ komunitě.

Poslední skupinou, u které byla definována radikální maskulinita je Incel, která se vymezuje proti většinové společnosti. Jedná se o netoleranci vůči všem členům společnosti kromě příznivců Incel.

Na třetí výzkumnou otázku odpovídá kapitola 6.2. Radikální maskulinita a nebezpečí násilí. Nebezpečí z radikalizace konstruktů maskulinity představuje reálnou hrozbu, která plyne z kombinace maskulinního diskurzu se schopností a motivací aktivně konat ve jménu skupiny násilí. Všechny tři skupiny, které byly v rámci práce definovány jako obsahující radikální maskulinitu, byly v minulosti násilné na základě svých genderových přesvědčení. Zároveň je důležité také sledovat nebezpečí, které z radikalizace konstruktů maskulinity hrozí na internetu. Nenávistné komentáře a online obtěžování patří mezi praktiky, které příznivci radikální maskulinity běžně používají.

Výsledky analýzy diplomové práce naznačují, že násilí představuje pro příznivce americké krajní pravice důležitý aspekt a zároveň i nástroj, který používají k dosažení svých cílů. Ve spojení s maskulinním diskurzem se oběťmi násilného chování stávají především sexuální menšiny, které čelí útokům jak v online prostoru, tak i na veřejnosti. Vzhledem k narůstající popularitě krajní pravice je možné předpokládat, že příznivci daných skupin budou v útocích pokračovat a násilí zůstane významným aspektem jejich působení. Z tohoto důvodu je nesmírně důležité se tématu maskulinity a krajní pravice dále věnovat, aby bylo možné těmto útokům předcházet.

Vzhledem k povaze a limitům diplomové práce nelze přijaté výsledky aplikovat na celou americkou krajně pravicovou scénu. Další studie by tedy mohly k výzkumu přistoupit se snahou analyzovat větší část americké krajní pravice a na základě výsledků nabídnout konkrétní řešení a preventivní opatření, kterými by bylo možné zredukovat a předcházet násilí spojeného s radikální maskulinitou.

Narůstající popularita krajní pravice ovšem není fenoménem vyskytujícím se pouze na území Spojených států amerických, a proto by bylo v rámci výzkumu maskulinity a její radikalizace přínosné toto pozorovat i v dalších regionech. Mezinárodní spolupráce neziskových organizací, akademických institucí i vyšetřovacích týmů je nezbytná i s ohledem na globální prostředí internetu, kde se příznivci extrémních a nebezpečných názorů mohou setkávat a dále radikalizovat. Digitální prostor narozdíl od státních organizací nepodléhá omezením hranic nebo jazykovým bariérám. Právě i z důvodů nebezpečí

plynouceho z radikální maskulinity a násilí páchaného v jeho kontextu je nezbytné se tomuto tématu věnovat na mezinárodní úrovni a spolupracovat na globálním řešení tohoto nebezpečí.

Summary

The aim of this thesis was to focus on the nature of masculinity within the American far-right and to reveal the dangers of radicalizing the construct of masculinity. Five American far-right movements and organizations were compared in qualitative research. The groups selected were: Proud Boys, Oath Keepers, Incel, Kingdom Identity Ministries, and Nationalist Social Club. Each movement and organization were compared based on their approach to violence and masculinity. The sources for this analysis were primarily information obtained through U.S. non-profit organizations that focus on extremism and the far right, academic literature, and, in some cases, the websites of the selected far-right organizations.

The specific groups were selected to focus on the broadest possible ideological spectrum of the American far right. Due to the limitations of the thesis, however, it was not possible to address all ideological trends. The primary criteria for selecting groups was relevance, and for this reason, organizations and movements that are still currently active were selected. Three research questions were set for this thesis:

- What is the nature of masculinity in the American far-right?
- Against which groups does radical masculinity define itself?
- To what extent does the radicalization of the construct of masculinity pose a danger of violence?

Defining radical masculinity was crucial to answering the research questions. As part of the operationalization, it was determined that the radicalization of the construct of masculinity occurs when gender issues and masculinity are part of the discourse of a selected group and also when its supporters have committed violence in the name of the movement or organization. The groups identified in the thesis as containing radical masculinity are Proud Boys, Incel and NSC-131.

The answer to the first research question is found in Chapter 6.1 The Nature of Masculinity and is based on Table 1 and Table 2, which focus directly on the nature of masculinity in the selected far-right movements and organisations. The second and third research questions on radical masculinity are elaborated within Table 4. In the case of the Proud Boys, this involves violent profiling against the LGBTQ+ community and abortion clinics, along with protests associated with abortion rights. NSC-131, like Proud Boys, defines itself against the LGBTQ+ community. The last group for which radical masculinity has been defined is Incel, which defines itself against mainstream society. This is intolerance

towards all members of society except Incel supporters.

The third research question is answered in Section 6.2 Radical Masculinity and the Danger of Violence. The danger from the radicalisation of the construct of masculinity is a real threat that arises from the combination of masculinist discourse with the ability and motivation to actively engage in violence on behalf of the group. All three groups defined within the thesis as containing radical masculinities have a history of violence based on their gender beliefs. At the same time, it is also important to observe the dangers of radicalising the construct of masculinity online. Hateful comments and online harassment are among the practices commonly used by supporters of radical masculinity.

The results of the analysis suggest that violence is both an important aspect and a tool used by supporters of the American far-right to achieve their goals. In combination with the masculinist discourse, sexual minorities in particular are victims of violent behaviour and face attacks both in the online space and in public. Given the growing popularity of the far-right, it can be assumed that supporters of these groups will continue to attack, and that violence will remain an important aspect of their activities. For this reason, it is extremely important to continue to address the issue of masculinity and the far-right in order to prevent these attacks.

Due to the nature and limitations of the thesis, the results cannot be applied to the entire American far-right scene. Therefore, future studies could approach the research with an effort to analyse a larger portion of the American far-right and, based on the results, offer specific solutions and preventative measures that could reduce and prevent violence associated with radical masculinity.

However, the growing popularity of the far right is not a phenomenon that occurs only in the United States, and it would be beneficial to observe this in other world regions as part of research on masculinity and its radicalization. International collaboration between NGOs, academic institutions, and investigative teams is also necessary given the global environment of the Internet, where supporters of extreme and dangerous beliefs can meet and further radicalize. Unlike state organisations, the digital space is not subject to border restrictions or language barriers. It is essential to address this issue at international level and to work together to address this danger globally.

Použitá literatura

Argentina presidential election: far-right libertarian Javier Milei wins after rival concedes, 2023. *The Guardian* [online]. [cit. 2023-12-18]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2023/nov/20/argentina-presidential-election-far-right-libertarian-javier-milei-wins-after-rival-concedes>

ARXER, Steven L., 2011. Hybrid Masculine Power: Reconceptualizing the Relationship between Homosociality and Hegemonic Masculinity. *Humanity & Society*. **35**(4), 341-438.

ADL CENTER ON EXTREMISM, 2023. *Murder & Extremism in the United States in 2022*. Dostupné také z: <https://www.adl.org/sites/default/files/pdfs/2023-02/Murder-and-Extremism-in-the-United-States-in-2022.pdf>

BEM, Sandra L., 1974. THE MEASUREMENT OF PSYCHOLOGICAL ANDROGYNY. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. **42**(2), 155-162.

Bible Law Correspondence Course, c2018. *CHRISTIAN IDENTITY MINISTRIES* [online]. [cit. 2023-11-18]. Dostupné z: <http://www.christianidentityministries.com/law.html>

BILLAUD, Julie a Lucia DIRENBERGER, 2021. *Gender and Political Violence*. Oxford Bibliographies Online. Dostupné také z: <https://shs.hal.science/halshs-03508157/document>

BLEE, Kathleen, 2020. Where Do We Go from Here? Positioning Gender in Studies of the Far Right. *Politics, Religion & Ideology*. **21**(4), 416-431.

BRIDGES, Tristan a J.C. PASCOE, 3n. 1. Hybrid Masculinities: New Directions in the Sociology of Men and Masculinities. *Sociology Compass*. **2014**(8), 233-335.

BUTT, Khalid Manzoor a Mominyar KHALID, 2018. Rise of the Far-right Groups in Trump's America. *Journal of Political Studies*. **25**(2), 105-120.

CARRIGAN, Tim, Bob CONNELL a John LEE, 1985. Toward a New Sociology of Masculinity. *Theory and Society*. **14**(5), 551-604.

CAIANI, Manuela, Claudius WAGEMANN a Donatella DELLA PORTA, 2012. *Mobilizing on the Extreme Right: Germany, Italy, and the United States*. 1. Oxford University Press. ISBN 978-0-19-964126-0.

COFFÉ, Hilde, 2018. Gender and the Radical Right. In: *The Oxford Handbook of the Radical Right*. New York: Oxford University Press, s. 200-211. ISBN 978-0-19-027455-9.

CONNELL, R. W. a James W. MESSERSCHMIDT, 2005. Hegemonic Masculinity. *Gender & Society*. **19**(6), 829-859. ISSN 0891-2432. Dostupné z: doi:10.1177/0891243205278639

CONNELL, R. W., 1987. *Gender and power: society, the person and sexual politics*. Stanford: Stanford University Press, xvii, 334 s. ISBN 0-8047-1430-4.

CONNELL, Raewyn, 2005-2005. *Masculinities*. Second edition. Berkeley: University of

California Press, 324 s. ISBN 978-0-520-24698-0.

CONNELL, Raewyn, 2022. *Playing with Fire: The Sociology of Masculinities* [online]. [cit. 2023-11-05]. Dostupné z: <https://globaldialogue.isa-sociology.org/articles/playing-with-fire-the-sociology-of-masculinities?fbclid=IwAR1JseSVzrPtpXOB9DQ8LGggfFy5686IBEUcKM-Z5cLx85i1V17ZjgJNT1c>

DADDOW, Oliver a Isabelle HERTNER, 2021. Interpreting toxic masculinity in political parties: A framework for analysis. *Party Politics*. **27**(14), 743–754.

DE BOISE, Sam, 2019. Editorial: is masculinity toxic? *INTERNATIONAL JOURNAL FOR MASCULINITY STUDIES*. **14**(3), 147–151.

DELLA PORTA, Donatella a DIANI, Mario. *The Oxford handbook of social movements*. Oxford: Oxford University Press, 2015. ISBN 978-0-19-967840-2.

DENNIS, Brady a Jerry MARKON, 2017. Social Issues Amid protests and confusion, Trump defends executive order: ‘This is not a Muslim ban’. *Washington Post* [online]. [cit. 2023-11-1]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/national/health-science/trump-gives-no-sign-of-backing-down-from-travel-ban/2017/01/29/4ffe900a-e620-11e6-b82f-687d6e6a3e7c_story.html

DEMETRIOU, Demetrakis Z., 2001. Connell’s concept of hegemonic masculinity: A critique. *Theory and Society*. **30**, 337–361.

Distribution of commissioned active duty officers in the United States military in 2021, by gender and service branch, c2023. *Statista* [online]. [cit. 2023-11-14]. Dostupné z: <https://www.statista.com/statistics/214875/share-of-commissioned-officers-in-the-us-military-by-gender-and-branch/>

DOLLARD, John, Neal E. MILLER, Leonard W. DOOB, O. H. MOWRER a Robert R. SEARS, 1939. Frustration and aggression. *Yale University Press*.

DONATO, Stellamarina, Hande ESLEN-ZIYA a Emiliana MANGONE, 2022. From offline to online violence: new challenges for the contemporary society. *Revue Internationale de Sociologie*. **32**(3), 400-412.

EBIN, Chelsea, 2021. Threats to Women/Women as Threats: Male Supremacy and the Anti-Statist Right. *Laws*. **10**(41), 1-13.

EDWARDS, Tim, 2006. *Cultures of masculinity*. 1. New York: Routledge. ISBN 04-152-8481-3.

FANGEN, Katrine a Inger SKJELSBÆK, 2020. Editorial: special issue on gender and the far right. *POLITICS, RELIGION & IDEOLOGY*. **21**(4), 411-415.

Firefighters, c2023. *Data USA* [online]. [cit. 2023-11-14]. Dostupné z: <https://datausa.io/profile/soc/firefighters>

Former Proud Boys leader sentenced to 22 years over US Capitol attack, 2023. *The Guardian* [online]. [cit. 2023-11-11]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/us-news/2023/sep/05/enrique-tarrio-proud-boys-sentenced-jan-6-attack>

FOY, Chris, 2023. The Gender Gap in First Responder Mental Health. *FHEHealth* [online]. [cit. 2023-11-14]. Dostupné z: <https://fhrehab.com/learning/gender-gap-first-responder-mental-health>

FRANKLIN II, Clyde W., 1984. *The Changing Definition of Masculinity*. New York: Plenum Pres. ISBN 978-1-4612-9688-1.

FROUNFELKER, Rochelle L., Janique JOHNSON-LAFLEUR, Catherine MONTMAGNY GRENIER, David DURIESMITH a Cecile ROUSSEAU, 2023. “Between the self and the other”: clinical presentation of male supremacy in violent extremists. *Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression*.

GILMORE, David D., 1990. *Manhood in the Making: Cultural Concepts of Masculinity*. New Haven: Yale University Press, XIII, 258 s. ISBN 0-300-05076-3.

GING, Debbie, 2019. Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinitie*. **22**(4), 638-657.

Geert Wilders: Who is he and what does he want?, 2023. *BBC* [online]. [cit. 2023-12-18]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-europe-67506583>

GREAF, Caitlin, 2016. Drag queens and gender identity. *Journal of Gender Studies*. **25**(6), 655-665.

HARRINGTON, Carol, 2020. What is “Toxic Masculinity” and Why Does it Matter? *Men and Masculinities*. **24**(2).

HOFFMAN, Bruce, Jacob WARE a Ezra SHAPIRO, 2020. Assessing the Threat of Incel Violence. *STUDIES IN CONFLICT & TERRORISM*. **43**(7), 565–587.

Christian Identity, 2018. *ADL* [online]. [cit. 2023-11-18]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgroundunder/christian-identity>

Ideologies, c2023. *Souther Poverty Law Centre* [online]. [cit. 2023-11-04]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology>

Incels (Involuntary celibates), 2023. *ADL* [online]. [cit. 2023-11-17]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgroundunder/incels-involuntary-celibates>

INTRODUCTION: 2022 THE YEAR IN HATE AND EXTREMISM COMES TO MAIN STREET, 2023. *Southern Poverty Law Center*[online]. [cit. 2023-11-12]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/year-hate-extremism-2022/introduction>

JACKSON, Sam. *Oath Keepers: patriotism and the edge of violence in a right-wing*

antigovernment group. New York: Columbia University Press, 2020. ISBN 0-231-55031-6. Dostupné z: <https://doi.org/10.7312/jack19344>.

JOHNSTON, Melissa a Jacqui TRUE, 2019. *MISOGYNY & VIOLENT EXTREMISM: IMPLICATIONS FOR PREVENTING VIOLENT EXTREMISM*. 1. Monash Gender, Peace & Security.

KINGDOM IDENTITY MINISTRIES, c2023. *Southern Poverty Law Center* [online]. [cit. 2023-11-18]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/kingdom-identity-ministries>

Kingdom Identity Ministries [online], c2023. [cit. 2023-11-18]. Dostupné z: <https://kingidentity.org>

KISELICA, M. S. a M. ENGLAR-CARLSON, 2010. Identifying, affirming, and building upon male strengths: The positive psychology/positive masculinity model of psychotherapy with boys and men. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*. **47**(3), 276–287.

KITTS, Margo. *Contextualizing the Proud Boys: Violence, Misogyny, and Religious Nationalism* [online]. [cit. 2023-11-12]. Dostupné z: <https://oxfordre.com/religion/display/10.1093/acrefore/9780199340378.001.0001/acrefore-9780199340378-e-1066>

KLEINFELD, Rachel, 2021. The Rise of Political Violence in the United States. *Journal of Democracy*. **32**(4), 76-160.

KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *CTC Sentinel*. **14**(6), 26-28.

LOKAY, Andrew, Kaitlyn ROBINSON a Martha CRENSHAW, 2021. The Oath Keepers. *Dynamics of Asymmetric Conflict*. **14**(2), 160-178.

MALE SUPREMACY, c2023. *Southern Poverty Law Centre* [online]. [cit. 2023-11-01]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology/male-supremacy>

MANN, Stephen L., 2011. Drag Queens' Use of Language and the Performance of Blurred Gendered and Racial Identities. *Journal of Homosexuality*. **51**(6-7), 793-811.

Mapping the Global Far-Right, c2023. *Stanford University* [online]. [cit. 2023-11-04]. Dostupné z: <https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/far-right-extremism>

Marriage Equality Around the World, c2023. *Human Rights Campaign* [online]. [cit. 2023-11-07]. Dostupné z: <https://www.hrc.org/resources/marriage-equality-around-the-world>

MARTIN, Carol Lynn, Rachel E. COOK a Naomi C. Z. ANDREWS, 2017. Reviving Androgyny: A Modern Day Perspective on Flexibility of Gender Identity and Behavior. *Sex Roles*. **76**(9-10), 592-603. ISSN 0360-0025. Dostupné z: doi:10.1007/s11199-016-0602-5

MARTINY, Clara a Sabine LAWRENCE, 2023. *A Year of Hate: Anti-Drag Mobilization Efforts Targeting LGBTQ+ People in the US*. Institute for Strategic Dialogue.

Mass Shootings in the United States, c2023. *Everytown* [online]. [cit. 2023-10-13]. Dostupné z: <https://everytownresearch.org/mass-shootings-in-america/>

MCCORMACK, Mark, 2011. Hierarchy without Hegemony: Locating Boys in an Inclusive School Setting. *Sociological Perspectives*. **54**(1), 83-101. ISSN 0731-1214. Dostupné z: doi:10.1525/sop.2011.54.1.83

MCDERMOTT, Monika L., 2016. *Masculinity, Femininity, and American Political Behavior*. 1. New York: Oxford University Press. ISBN 9780190462840.

Meaning of masculinity in English, c2023. *Cambridge Dictionary* [online]. [cit. 2023-11-05]. Dostupné z: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/masculinity>

MENZIE, Lauren, 2022. Stacys, Beckys, and Chads: the construction of femininity and hegemonic masculinity within incel rhetoric. *PSYCHOLOGY & SEXUALITY*. **13**(1), 69-85.

MILLER-IDRISS, Cynthia, 2020. *Hate in the Homeland: The New Global Far Right*. 1. Princeton University Press. ISBN 978-0-691-20589-2.

MUDDE, Cas, 2018. *The Far Right in America*. 1. Routledge Focus. ISBN 9781138063891.

MUDDE, Cas, 2019. *The Far Right Today*. 1. Polity Press. ISBN 978-1-5095-3683-2.

MUDDE, Cas, 2022. The Far-Right Threat in the United States: A European Perspective. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. **699**(1), 101-115.

MUDDE, Cas, 2023. Right-Wing Studies: A Roundtable on the State of the Field. *Journal of Right-Wing Studies*. **1**(1), 4-7.

Oath Keepers Leader Is Sentenced to 18 Years in Jan. 6 Sedition Case, 2023. *New York Times* [online]. [cit. 2023-11-17]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2023/05/25/us/politics/oath-keepers-stewart-rhodes-sentenced.html>

Oath Keepers USA [online], c2023. [cit. 2023-11-17]. Dostupné z: <https://usaoathkeepers.com>

Oath Keepers, 2023. STANFORD UNIVERSITY. *Center for International Security and Cooperation* [online]. 2023 [cit. 2023-11-12]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/oath-keepers#text_block_28161

OATH KEEPERS, c2023. *Souther Poverty Law Center* [online]. [cit. 2023-11-17]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/oath-keepers>

O'DONNELL, Catharina a Eran SHOR, 2022. "This is a political movement, friend": Why

“incels” support violence. *The British Journal of Sociology*. **73**(2), 336-351.

PARKER, Christopher Sebastian, 2018. The Radical Right in the United States of America. In: *The Oxford Handbook of the Radical Right*. New York: Oxford University Press, s. 630–649. ISBN ISBN 978-0-19-027455-9.

PILCHER, Jane a Imelda WHELEHAN, 2017. *Key Concepts in Gender Studies*. 2. SAGE Publications. ISBN 978-1-4462-6028-9.

PITCAVAGE, Mark, 2019. *SURVEYING THE LANDSCAPE OF THE AMERICAN FAR RIGHT*. The George Washington University.

POLICE OFFICERS, c2023. *Data USA* [online]. [cit. 2023-11-14]. Dostupné z: <https://datausa.io/profile/soc/police-officers>

Proud Boys, 2018. *ADL* [online]. [cit. 2023-11-12]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/background/proud-boys-0>

Proud Boys, 2023. STANFORD UNIVERSITY. *Center for International Security and Cooperation* [online]. 2023 [cit. 2023-11-12]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/proud-boys#text_block_32645

REESER, Todd W. a Stefan HORLACHER. Concepts of Masculinity and Masculinity Studies. In: *Configuring Masculinity in Theory and Literary Practice* [online]. BRILL, 2015, 2015-05-26, s. 11-38 [cit. 2023-08-24]. ISBN 9789004298996. Dostupné z: doi:10.1163/9789004299009_003

REESER, Todd W., 2009. *Masculinities in Theory: An Introduction*. I. Wiley Blackwell. ISBN 9781119884088.

ROOSE, Joshua M., 2022. *Masculinity and violent extremism*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan, 1 online resource (169 pages). ISBN 3-031-10497-8.

SCAPTURA, Maria N. a Kaitlin M. BOYLE, 2020. Masculinity Threat, “Incel” Traits, and Violent Fantasies Among Heterosexual Men in the United States. *Feminist Criminology*. **15**(3), 278-298.

TOMSEN, Stephen a James W. MESSERSCHMIDT, 2012. Masculinities, Crime, and Criminal Justice. In: *Oxford Handbook Topics in Criminology and Criminal Justice*. Oxford Academics. ISBN 9780199935383.

VALENTIM, Vicente, 2021. Parliamentary Representation and the Normalization of Radical Right Support. *Comparative Political Studies*. **54**(14), 2475–2511.

WALING, Andrea, 2019. Problematizing ‘Toxic’ and ‘Healthy’ Masculinity for Addressing Gender Inequalities. *Australian Feminist Studies*. **34**(101), 362-375.

WALING, Andrea, 2019. Rethinking Masculinity Studies: Feminism, Masculinity, and Poststructural Accounts of Agency and Emotional Reflexivity. *Journal of Men’s*

Studies. 21(1), 89-107.

WALKER, Gregory Wayne, 2006. Disciplining Protest Masculinity. *Men and Masculinities*. 9(1), 5-22.

WEINBERG, Leonard a Eliot ASSOUDEH, 2018. Political Violence and the Radical Right. In: *The Oxford Handbook of the Radical Right*. New York: Oxford University Press, s. 412-430. ISBN 978-0-19-027455-9.

What is “Grooming?” The Truth Behind the Dangerous, Bigoted Lie Targeting the LGBTQ+ Community, 2022. *ADL* [online]. [cit. 2023-11-12]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/blog/what-grooming-truth-behind-dangerous-bigoted-lie-targeting-lgbtq-community>

White nationalist rally in Charlottesville, Virginia sparks violent clashes, turns deadly, c2023. *AbcNEWS* [online]. [cit. 2023-11-04]. Dostupné z: <https://abcnews.go.com/US/unite-rally-virginia-sparks-counterprotests-state-emergency/story?id=49176243>

WHITEHEAD, Stephen M., 2021. *Toxic Masculinity : Curing the Virus: Making Men Smarter, Healthier, Safer*. 2. Andrews UK. ISBN 9781789821895.

ZIMMERMAN, Shannon, 2022. The Ideology of Incels: Misogyny and Victimhood as Justification for Political Violence. *TERRORISM AND POLITICAL VIOLENCE*. 1-10.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Charakter maskulinity ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích (tabulka)

Příloha č. 2: Přístup k roli ženy a muže ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích (tabulka)

Příloha č. 3: Charakter násilí ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích v USA (tabulka)

Příloha č. 4: Radikální maskulinita ve vybraných krajně pravicových hnutích a organizacích v USA (tabulka)